

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
Reformatiebeweging

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
International Missionary Society
Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e-Mail: info@sda1844.org
Internet: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Internet: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Terwijl hij sprak met een familielid en een oplossing zocht voor wat problemen zei een aartsvader: “Wij zijn mannen broeders.” Genesis 13:8. Dat is een zeer grote waarheid. We zijn ontstaan, omdat God, de Vader van ons allen, ons de kostbare gave van het leven heeft gegeven. Bij de geboorte ontvangen wij allemaal dezelfde geest; dat moet voldoende zijn om ons te overtuigen dat ons bestaan uit dezelfde bron afkomstig is en wij dus tot een familie behoren. Hoewel de levensomstandigheden ons scheiden van elkaar, hoewel we in verschillende steden en landen wonen, op verschillende continenten, en hoewel we uit verschillende rassen komen – meestal met weinig mogelijkheden om elkaar te ontmoeten en elkaar te kennen – zijn we nog steeds broeders, want wij hebben dezelfde oorspronkelijke ouders, dezelfde Vader in de hemel, en dezelfde Verlosser.

Het concept van broederschap is aanwezig in het gezin, in de gemeente en in de maatschappij. Meestal wordt het woord “broeders” gebruikt om personen aan te duiden die dezelfde ouders hebben. We spreken ook van broeders in de geest, omdat we hetzelfde geloof delen. Maar hoe verschillend begrijpen wij wat het betekent om broeders zijn! Hoe verschillend we met elkaar omgaan! En vaak, hoe weinig harmonie er is binnen de muren van het gezin waar we gedurende vele jaren samen leven! Om verschillende redenen – soms vergeten we anderen – richten we onze tijd en belangen op onszelf, en gaan we met anderen om als waren het volmaakt vreemde mensen, in plaats van hen te zien als broeders!

Ernstige problemen ontwikkelden zich met de eerste broeders in deze wereld. En sinds die tijd zijn veel problemen ontstaan die dergelijke relaties bedreigen. Toch verandert dit niet de fundamentele werkelijkheid, dat het nodig is dat wij de diepe betekenis herontdekken, dat wij “mannen broeders” zijn! Dit had de Heer in gedachten toen Hij zei: “U bent allen broeders.” Matthéüs 23:8. Hij weet dat verschillen in karakter, interesses, cultuur, opvoeding en mening het moeilijk maakt om begrip en harmonie te bewerkstelligen tussen individuen. Juist om die reden herbevestigde Hij het tweede grote gebod “U zult uw naaste liefhebben als uzelf” en concludeerde: “Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.” Matthéüs 22:39, 40. Jezus’ woorden zijn duidelijk, en Hij gaf een voorbeeld van wat Hij bedoelde: “Een nieuw gebod geef Ik u, dat u elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook u elkander liefhebt.” Johannes 13:34.

In de lessen voor dit kwartaal is het onze wens om de heilige waarden van broederlijke liefde te herontdekken. Met dit doel voor ogen overdenken wij de Bijbelse leer, voorbeelden en beloften, in gedachten houdend dat

onze geloofwaardigheid in de wereld niet alleen afhangt van ons geloof, maar ook van onze broederlijke liefde. “Hieraan zullen zij allen bekenen, dat u Mijn discipelen bent, zo u liefde hebt onder elkander.” De Heer verklaarde zelfs dat wat wij doen dit niet slechts voor arme stervelingen gedaan is, maar voor Hem. “Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel u dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt u dat Mij gedaan.” Matthéüs 25:40.

Met het citeren van een Bijbelvers benadrukt de Geest der Profetie: “We moeten bedenken, dat het zaliger is te geven dan te ontvangen (Handelingen 20:35).” –*Het Bijbels gezin*, blz. 394.

Dit geldt niet alleen voor financiële aangelegenheden, maar ook in liefde, dienstbaarheid, en het dienstwerk. Hoe is dit mogelijk? Het geïnspireerde antwoord is: “Wij zijn in deze wereld om een hulp en een zegen te zijn voor elkaar, door ons te verenigen met Christus om ons in te spannen om het beeld van God in de mens te herstellen. Om dit werk te doen, dienen we te leren van Jezus. ‘Neemt Mijn juk op u,’ zegt Hij ‘en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw zielen.’ (Matthéüs 11:29). Deze belofte bevatten geen ‘indien’. Degene die ervaring hebben in het dragen van Christus’ juk van zelfbedwang en gehoorzaamheid weten dat het betekent om rust en vrede in Hem te hebben. In gehoorzaamheid is er vreugde en troost. Heilige engelen zweven rondom de gehoorzamen om hen in paden van vrede te bewaren.” –*Atlantic Union Gleaner*, 9 september 1903.

“Teken een grote cirkel, waarin vanaf de rand veel lijnen naar het middelpunt lopen. Hoe dichter deze lijnen het middelpunt naderen, des te dichter zijn zij bij elkaar.

Zo is het ook in het leven van christenen. Hoe dichter wij tot Christus komen, des te dichter zijn we bij elkaar. Wij verheerlijken God, als Zijn volk harmonieus met elkaar omgaat.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 156

Laten we – terwijl we deze lessen bestuderen – dichter tot Jezus komen, en laten we de lessen niet alleen als een leerstelling zien dat begrepen en aanvaard dient te worden, maar ook als een ervaring die gemaakt dient te worden in ons dagelijks leven. Op een dag zullen wij – zoals beloofd – niet alleen begroet worden maar ook verwelkomd: “Komt, u gezegenden van Mijn Vader! beërft dat Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld. Want ... zoveel u dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt u dat Mij gedaan.” Matthéüs 25:34, 35, 40.

–*De broeders en zusters van de Generale Conferentie*

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. U bent broeders.....	5
2. Waar is uw broeder?.....	11
3. Ben ik mijns broeders hoeder?	17
4. Op zoek naar zijn broers	25
5. Twee edele weduwes	32
Zendingsbericht van de afdeling Barmhartige Samaritaan	39
6. Ware vriendschap.....	43
7. Broederlijke liefde – deel 1	50
8. Broederlijke liefde – deel 2.....	58
9. Broederlijke liefde – deel 3.....	64
10. Vrienden, vuur en geloof	70
11. Hoe liefelijk is het	78
12. Indien uw broeder zondigt	86
13. Zo hebt u dat Mij gedaan	93
Zendingsbericht uit Bangalore, India.....	100
Zonsondergangen	104

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Antonino Di Franca
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Postbus 16 – 6950 AA – Dieren – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 – Fax +31 (0)313-450 661
Op werkdagen telefonisch bereikbaar tussen 08.30u. tot 12.30u.
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** De Nederlandse versie kunt u te allen tijde gratis in pdf-formaat downloaden via de website van het Nederlandse veld: www.zdareformatie.org
Lessen in het Engels, Spaans en Frans zijn in hetzelfde pdf-formaat gratis te downloaden via de officiële website van de Generale Conferentie: www.sda1844.org en/of de website van de Amerikaanse Unie <http://www.sda1914.org/pcat.cl/SabbathSchool>
Het digitaal pdf-formaat is handig voor het geval u een e-reader hebt, of een iPad. Maar u kunt het formaat natuurlijk ook gebruiken om de lessen zelf via de computer uit te printen.

U bent broeders

“Eigenliefde, trots en zelfredzaamheid liggen aan de basis van de grootste beproevingen en onenigheden die ooit in de religieuze wereld hebben bestaan ‘Sluit u aaneen, sluit u aaneen, wees één van geest, één van oordeel.’ Christus is de Leider, en u bent broeders; volg hem. Wandel in het licht, zoals Hij in het licht is. Degenen die wandelen in de voetsporen van Christus zullen niet in duisternis wandelen, maar zij die op zichzelf trekken in ongeheiligde onafhankelijkheid kunnen niet Gods aanwezigheid en zegen in het werk hebben. ...” –*Christian Leadership*, blz. 11.

Raad voor degenen die een conflict hebben

1. **Wie beschouwde Mozes – hoewel hij toegang had tot het koninklijke hof en erkend was als de zoon van farao’s dochter – als zijn broeders? Handelingen 7:23; Éxodus 2:11.**

“ ‘Door het geloof heeft Mozes, volwassen geworden, geweigerd door te gaan voor een zoon van Farao’s dochter, maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten; en hij heeft de smaad van Christus groter rijkdom geacht dan de schatten van Egypte, want hij hield de blik gericht op de vergelding.’ Hebreëen 11:24-26. [...] Toch had hij, met de wereld voor zich, de morele kracht om de vleiende vooruitzichten van rijkdom, van grootheid en roem af te slaan, daar hij liever met het volk Gods kwaad wilde verdragen ‘dan tijdelijk van de zonde te genieten.’ Hebreëen 11:24-26. [...] Hij zag verder dan het prachtige paleis, verder dan de vorstenkroon, naar de hoge eer die betoond zal

worden aan de heiligen des Allerhoogsten in een koninkrijk waar geen zonde bestaat. Hij zag in geloof een onverderfelijke kroon die de Koning des hemels zou plaatsens op het hoofd van de overwinnaar. Dit geloof bracht hem ertoe zich af te wenden van de groten der aarde en zich te voegen bij het nederige, arme en verachte volk dat had gekozen om liever Gode gehoorzaam te zijn dan de zonde te dienen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 215.

2. **Waar was hij getuige van toen hij zijn broeders in slavernij bezocht? Wat zei hij tegen degene die fout was? Hoe ernstig sprak hij met beide mannen? Éxodus 2:13; Handelingen 7:26.**

“Indrukken alleen zijn geen veilige gids bij het nakomen van plichten. De vijand verleidt dikwijls mensen ertoe om te geloven dat het God is die hen leidt, terwijl zij in werkelijkheid slechts menselijke opweelingen volgen. Maar als we zorgvuldig waken en onze broeders raadplegen, zal de wil des Heren ons duidelijk worden, want de belofte luidt: ‘Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht, en Hij leert ootmoedigen Zijn weg.’ (Psalm 25:9)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 204.

3. **Wat was zijn beweegreden om hen op deze manier toe te spreken? Wat hoopte hij te bereiken door hen te zeggen: “U bent broeders”? Begrijpen wij het begrip broederschap zoals Mozes dat deed? Handelingen 7:25; Éfeze 4:31, 32.**

“Mozes veronderstelde dat zijn opleiding in de wijsheid van Egypte hem volledig had gekwalificeerd om Israël uit de slavernij te leiden. [...] Hij had het gevoel dat hij in staat was om hen te bevrijden. Hij begon zijn werk door te proberen om de gunst van zijn eigen volk te winnen door hun verkeerdheden recht te trekken.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 342.

Wij zijn broeders

- 4. Wat zei Abram tegen zijn neef toen de herders van Lot en Abram in conflict kwamen? Wat hoort er niet plaats te vinden onder broeders en zusters? Genesis 13:7, 8; Kolossensen 3:12, 13.**

“Hier kwam de edele, onzelfzuchtige geest van Abraham tot uiting. Hoevelen zouden onder soortgelijke omstandigheden ten koste van alles hebben vastgehouden aan hun rechten en eisen! Hoeveel gezinnen zijn hierdoor vaneengescheurd! Hoeveel gemeenten zijn verdeeld, waardoor de zaak van de waarheid een aanfluiting wordt onder niet-gelovigen! ‘Laat er toch geen twist zijn tussen mij en u’, zei Abraham, ‘want wij zijn mannen broeders;’ niet alleen door familiebanden, maar ook als aanbidders van de ware God.

Gods kinderen over heel de wereld vormen één familie, en dezelfde geest van liefde en verzoening moet onder hen gevonden worden. ‘Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld’ (Romeinen 12:10), leert onze Heiland. Het kweken van een gelijkgezinde voorkomendheid, een bereidheid anderen te behandelen zoals we zelf behandeld willen worden, zou de helft van de geschillen in het leven wegnemen. De geest van opgeblazenheid is de geest van satan; maar het hart waarin de liefde van Christus leeft,

bezit de liefde die zichzelf niet zoekt. Zulke personen zullen gehoor geven aan de goddelijke raad: 'Ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen.' (Filippenzen 2:4)."
–*Patriarchen en profeten*, blz. 105, 106.

Broeders, aanklagers, en vergeving

- 5. Hoe deed de diaken Stéfanus – toen hij werd uitgedaagd – een beroep op zijn toehoorders, die zijn beschuldigers werden? Welk goddelijke principe gaf Jezus, en liet zien hoe men hoort te handelen in dergelijke omstandigheden? Handelingen 7:2; Lukas 6:28.**

“De Verlosser van de wereld zou willen dat Zijn mede-arbeiders Hem vertegenwoordigen; en hoe dichter de mens met God wandelt, hoe onberispelijker zijn manier van toespreken, zijn gedrag, zijn houding en zijn gebaren zijn. Grove en lompe omgangsvormen werden nooit gezien in onze Voorbeeld, Christus Jezus. Hij was een vertegenwoordiger van de hemel, en Zijn volgelingen moeten zijn zoals Hij.” –*Gospel Workers*, blz. 91.

- 6. Zelfs toen ze zo boos werden dat ze voorbereidingen troffen om hem ter dood te brengen, wat waren Stéfanus' laatste woorden voordat zijn leven ophield? Wie eindigde Zijn leven op soortgelijke wijze met woorden van vergeving voor Zijn vervolgers? Handelingen 7:60; Lukas 23:34.**

“De Zoon van God is Zelf de grote Middelaar ten behoeve van de zondaar. Hij die de prijs voor de redding heeft betaald, kent de waarde van de mens. Bezield met een afschuw tegen het kwaad zoals slechts mogelijk is bij een vlekkeloze natuur, openbaarde Christus jegens de zondaar een liefde die slechts in oneindige goedheid haar oorsprong kon vinden. Temidden van Zijn zielsangst aan het kruis, beladen met het ontzagwekkend gewicht van de zonden der gehele wereld, bad Hij voor Zijn bespotters en moordenaars: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.’ (Lukas 23:34).” –*Patriarchen en profeten*, blz. 113.

“Jezus is uw beste Vriend. Leef door dagelijks geloof in de Zoon van God. Laat uw handelwijze zodanig zijn, dat Gods goedkeuring kan wegdragen. Dan zult u een zegen tot anderen zijn.... Ontgroeit niet het eenvoudig geloof en het vertrouwen van uw kindertijd. Toen u ziek was, was uw eerste vraag: ‘Vader, moeder, bidt dat de Heer mij zal genezen en mijn zonden vergeeft.’ Toen het gebed namens u werd aangeboden, deed u uw eenvoudig gebed en dankte de Heer dat Hij het gebed had aangehoord en verhoord, en met volmaakt geloof en vertrouwen zei u: ‘Ik zal beter worden. De Heer heeft mij gezegend.’ U sliep in volmaakte vrede, met het vertrouwen dat heilige engelen uw bed zouden bewaken.” –*This Day with God*, blz. 310.

- 7. Hoort er twist te zijn tussen broeders? Wat moet men niet vergeten als er zich een probleem voordoet? Welke geestelijke les gaf de Heer aangaande de relatie tussen de broeders? Jakobus 3:14, 16; 1 Korinthe 4:12, tweede gedeelte, 13; 1 Petrus 3:9.**

“Ik hoop dat u als christenen wakker zult zijn voor uw steeds toenemende verantwoordelijkheden, en bereid om het deel van trouwe

rentmeesters te doen, zowel qua middelen alsook talenten. Zult u alle zelfzuchtige belangen en alle gevoelens op elk vlak naast u neerleggen, en uw zendingstijver aan de dag leggen om te arbeiden voor het beste belang van Gods werk? Zult u alle strijd in de zaak opzietten, en laten zien dat we allen één zijn in Christus Jezus? Dat God ons als volk mag helpen om te zien hoe onvolmaakt onze dienst voor Hem is. Mag Hij u helpen om te voelen dat jullie broeders en zusters zijn.” –*Manuscript Releases*, vol. 21, blz. 459, 460.

Ter overdenking

- ◆ Wat heb ik uit deze les geleerd?
- ◆ Is voor mij het woord “broeder” alleen maar een naam of een titel zoals enig ander?
- ◆ Wat betekent het om broeders te hebben?
- ◆ Horen er scheuringen te zijn onder broeders en zusters?
- ◆ Als we een ander persoon als onze naaste of broeder waarderen, hoe zullen we hem dan behandelen?
- ◆ Waarom heeft de Heer voorbeelden gegeven hoe men zijn broeder dient te behandelen?

Hoe iemands vijand te “vernietigen”

Het verhaal gaat over een Chinese keizer die – toen hem verteld werd dat er een opstand was in een van de provincies van zijn rijk – tegen zijn ministers en militaire leiders zei: “Kom, volg mij. Ik zal spoedig mijn vijanden vernietigen.”

Toen de keizer en zijn troepen op de plaats aankwamen waar de opstandelingen waren, behandelde hij hen vriendelijk; en uit dankbaarheid onderwierpen zij zich weer aan hem. Iedereen in het gezelschap van de keizer dacht dat hij de onmiddellijke executie zou bevelen van degenen die tegen hem in opstand waren gekomen, dus ze waren zeer verbaasd om te zien hoe hij de rebellen humaan en zelfs liefdevol behandelde. Toen de minister-president van de keizer dit zag, vroeg hij boos: “Hoe voldoet dit aan uw belofte, uwe Excellentie? U zei dat we kwamen om uw vijanden te vernietigen, maar u heeft hen allemaal vergeven en hen liefdevol behandeld.”

Met een vriendelijke houding antwoordde de keizer: “Ik beloofde mijn vijanden te vernietigen, en u ziet dat niemand mijn vijand is. Ik heb ze allemaal mijn vrienden gemaakt!”

Hoe goed zou het zijn als wij, als leden van het gezin van Christus, zouden handelen met zo'n vriendelijke, vergevende geest in de richting van onze medebroeders en zusters in de Heer. –Bewerking van: *Expositor Biblico*, aangehaald in A. Lerín, *500 Ilustraciones* [500 illustrations], nr. 10.

2^e Les

Sabbat 9 april 2016

Sabbatbegin 20.26^u ↔ 20.28^u

Waar is uw broeder?

“ ‘Wie is dan de getrouwe en voorzichtige dienstknecht, die zijn heer over zijn dienstboden gesteld heeft?’ Kunnen wij antwoorden? Ben ik de rentmeester, trouw aan de heilige plicht die mij is toegewezen? Ieder mens krijgt een persoonlijke verantwoordelijkheid. De wachters hebben hun specifieke werkzaamheden om het naderen van het gevaar te onderscheiden en het geluid van het waarschuwingssignaal te laten klinken. De soldaten van het kruis van Christus dienen oren te hebben, die graag horen. In hun verantwoordelijke positie dienen zij de bazuin een zeker geluid te geven, dat iedereen de wapenrusting kan omgorden voor actie.”
–*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 236.

1. **Wat wekte duistere gedachten en boosheid op in de gedachten en het hart van de eerstgeboren zoon van Adam en Eva? Genesis 4:3-5.**

“Kaïn meende van zichzelf, dat hij rechtvaardig was en naderde God met alleen een dankoffer. (Genesis 4:3-5) Hij beleed geen schuld en voelde geen behoefte aan genade. Maar Abel kwam met het bloed dat heenwees naar het Lam van God. Hij kwam als zondaar en beleed dat hij verloren was. Zijn enige hoop bestond in de onver-

diende liefde van God. De Heer erkende zijn offer, maar Kaïn en diens offer zag Hij niet aan. Het besef van onze nood, het erkennen van onze armoede en zonde is de eerste voorwaarde om door God te worden aanvaard. ‘Zalig de armen van geest, want hunner is het koninkrijk der hemelen.’ (Matthéüs 5:3).” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 89.

- 2. Wat deed de Heer om hem te helpen tot rede te komen? Welke soorten gedachten zetten de deur open voor satan? Wat gebeurt er met iemand die satanische ideeën toelaat om zijn gedachten binnen te komen en bezig te houden? Genesis 4:6, 7; Jakobus 1:14, 15.**

“Het christendom heeft een veel bredere betekenis dan velen tot nu toe hebben toegegeven. Het is geen geloofsbelijdenis. Het is het woord van Hem, die leeft en voor eeuwig blijft. Het is een levend, opwekkend principe, dat bezit neemt van de geest, het hart, de beweegredenen, en de gehele mens. Het christendom – Oh, dat wij diens activiteiten mochten ervaren! Het is een wezenlijke, persoonlijke ervaring, dat de gehele mens verheft en veredelt. Ieder mens is verantwoordelijk voor God, die voor allen de voorziening getroffen heeft om deze zegen te ontvangen. Maar velen ontvangen die niet, hoewel Christus het voor hen gekocht heeft tegen een oneindige prijs. Zij hebben niet de zegen binnen hun bereik gegrepen, en daarom hebben zij hun laakbare karaktertrekken behouden, en de zonde ligt aan de deur. Terwijl zij vroomheid belijden, heeft satan hen tot zijn vertegenwoordigers gemaakt om neer te halen en te verwarren wat hem het beste dunkt. Zij oefenen een invloed uit die schadelijk is voor de zielen van velen die een voorbeeld nodig hebben dat hen hemelwaarts zou helpen.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 421, 422.

3. **Werd Gods raad aan Kaïn aanvaard en opgevolgd? Welke verschrikkelijke daad volgde het tolereren en ontwikkelen van zondige, haatdragende gevoelens ten opzichte van zijn broer Abel? Genesis 4:8; 1 Johannes 2:11.**

“De dood van Abel was het gevolg van het feit, dat Kaïn weigerde om Gods plan in de school van gehoorzaamheid te aanvaarden, om gered te worden door het bloed van Jezus Christus, dat werd voorgesteld door de slachtoffers die op Christus heenwezen. Kaïn weigerde het bloed te vergieten, dat een zinnebeeld was van het bloed van Christus, dat voor de wereld vergoten zou worden. Deze hele ceremonie was door God voorbereid en Christus werd het fundament van het hele stelsel. Dit is het begin van het werk van de wet als tuchtmeester om zondige mensen tot nadenken over Christus te brengen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 527.

Waar is uw broeder?

4. **Welke vraag stelde de Heer de man die zijn woede volgde, en het punt had bereikt zo een ernstig misdrijf te plegen? Wat was Gods reden om deze vraag te stellen? Genesis 4:9, eerste gedeelte; Job 13:23, laatste gedeelte; Romeinen 2:4.**

“Kaïn, de moordenaar, werd al spoedig geroepen om van zijn misdaad rekenschap te geven. ‘De Here zeide tot Kaïn: Waar is uw broeder Abel? En hij zeide: Ik weet het niet; ben ik mijns broeders hoeder?’ Kaïn was zo ver gegaan, dat hij het bewustzijn van Gods alomtegen-

woordigheid had verloren. Dus nam hij zijn toevlucht tot bedrog om zijn schuld te verbergen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 49.

“Er moet gewerkt worden voor de rijken. Zij moeten wakker geschud worden wat betreft hun verantwoordelijkheid als mensen aan wie Gods gaven zijn toevertrouwd. Zij moeten eraan worden herinnerd dat zij rekenschap moeten afleggen aan Hem die levenden en doden zal oordelen. De welgestelden hebben behoefte aan het werk dat u in de liefde en vreze des Heren doet. Maar al te vaak vertrouwen zij op hun rijkdom en zijn zich niet van hun gevaar bewust. De ogen van hun verstand moeten gericht worden op dingen van eeuwigheidswaarde. Zij moeten het gezag van ware goedheid erkennen, dat luidt: ‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.’ (Matthéüs 11:28-30).” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 137.

Waar zijn onze broeders en zusters?

5. **Wat zei de Heer om Kaïn – maar ook ons allen – gevoelig te maken voor de waarde en het respect die we verschuldigd zijn aan onze broeder? Genesis 4:10; Psalm 40:13; 19:13.**

“God had Kaïn de gelegenheid gegeven zijn zonde te belijden. Hij had tijd gekregen om na te denken. Hij was zich bewust van de enorme schuld van hetgeen hij gedaan had en van het bedrog waartoe hij zijn toevlucht genomen had om zijn schuld te bedekken; maar nog steeds was hij opstandig, en het oordeel kon niet langer uitblijven.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 49.

“Op die dag zal de Meester van zijn belijdend volk vragen: ‘Wat hebt u gedaan om de zielen te redden van uw naasten? Er waren veel mensen die met u verbonden waren in wereldse zaken, die dicht naast

u woonden, die u hebt kunnen waarschuwen. Waarom bevinden zij zich onder de niet verlostent?’

Broeders en zusters, welk excuus kunt u aan God geven voor deze veronachtzaming van zielen? Ik wil u deze zaak voorstellen, zoals het mij voorgesteld is; en in het licht van het leven van de Meester, van het kruis van Golgotha, dring ik er bij u op aan om wakker te worden. Ik smeed u dat u op uw eigen hart de last van uw medemensen draagt.” –*Review and Herald*, 22 mei 1888.

6. Wat zal de Heer zeggen tegen allen die hun broeders en zusters kenden en hielpen? Matthéüs 25:34-40.

“Op die dag toont Christus de mensen niet het grote werk dat Hij voor hen heeft gedaan door Zijn leven te geven voor hun verlossing. Hij laat het getrouwe werk zien dat zij voor Hem hebben gedaan. [...] Maar zij die door Christus worden geprezen, weten [niet] dat zij Hem ... hulp hebben verleend. Op hun verwonderde vragen antwoordt Hij: ‘In zoverre gij dit aan één van mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.’ [...]”

Maar de liefde van Christus beperkt zich niet tot een bepaalde klasse. Hij vereenzelvigd Zich met ieder mensenkind. Hij werd lid van de aardse familie zodat wij leden van de hemelse familie zouden kunnen worden. Hij is de Zoon des mensen en daarom een broeder van elke zoon en dochter van Adam. Zijn volgelingen moeten niet het gevoel hebben dat zij los staan van de verlorengaande wereld om

hen heen. Ze maken deel uit van het grote weefsel van de mensheid en de hemel ziet hen als broeders van zondaars zowel als van heiligen. De liefde van Christus omvat de gevallen, de dwalende en de zondige mensen. Elke vriendelijke daad om een gevallen mens op te heffen, elke barmhartige daad ziet Hij als aan Hem gedaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 530, 531.

- 7. Wat was Jezus’ opdracht toen Hij kwam om onder de mensen te wonen? Waar zei Hij dat Hij Zijn discipelen naar toe wilde nemen? Hebben wij hetzelfde verlangen voor de verlossing van anderen uit de zonde en van de dood als Hij dat heeft? Matthéüs 18:11; Lukas 19:10; Johannes 14:3.**

“De wijsheid van God, Zijn macht en Zijn liefde zijn zonder weerga. Het is de goddelijke garantie dat zelfs niet één van de dwalende schapen en lammeren over het hoofd wordt gezien, en niet één zonder hulp overgelaten. Een gouden ketting – de genade en barmhartigheid van de goddelijke macht – wordt doorgegeven aan een ieder van deze bedreigde zielen. Zal dan niet de menselijke vertegenwoordiger samenwerken met God? Zal hij zelf zondig, tekortschietend en gebrekkig qua karakter zijn, onachtzaam voor de ziel die op het punt staat verloren te gaan? Christus heeft hem verbonden met Zijn eeuwige troon door het offeren van Zijn eigen leven.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 274.

Ter overdenking

“Ons leven is erger dan een mislukking als we door het leven gaan zonder daarbij wegmarteringen van liefde en mededogen achter te laten. God zal niet werken met een harde, koppige, liefdeloze man. Zo’n man bederft het patroon dat Christus wil dat Zijn werknemers aan de wereld openbaren. Gods arbeiders, in welke dienstak zij ook bezig zijn, dienen in hun inspanningen de goedheid, welwillendheid en liefde van Christus te brengen.” –*Evangelism*, blz. 629.

Stelt u zich voor dat de Heer u vandaag ontmoet en vraagt:

- ◆ Waar is uw broeder? Uw zuster? Uw vrouw of man?
- ◆ Wat heeft u voor hen gedaan? Hebben zij een plaats in uw leven en in uw hart?
- ◆ Voelt u zich verantwoordelijk voor hen? Bent u voor hen een licht en tot hulp?

Door anderen te helpen, helpen we onszelf

Op een dag besloot een jongeman die het leven moe was geworden, Eddie genaamd, zijn leven te beëindigen door van een brug in een wilde rivier te springen. Jim, een totale vreemde, zag Eddie stroomafwaarts meegesleurd worden en dook in het water in een poging hem te redden. Eddie, een goede zwemmer, merkte dat de man wanhopig spartelde in de sterke stroming en wist dat hij zonder zijn hulp zou verdrinken. Iets in hem raakte geroerd. Met al zijn kracht zwom Eddie naar de man en redde hem. Door die vreemdeling te redden, die had geprobeerd om hem te redden, bracht nieuwe hoop en betekenis in het leven van Eddie.

Laten we ons hiervan bewust en overtuigd zijn: door anderen te helpen, helpen we onszelf. Laten we geen enkele gelegenheid verliezen om Gods liefde uit te oefenen, en we zullen de eerste zijn die gezegend wordt. –Bewerking van: T. Huffman Harris, *Open the Door Wide to Happy Living* [Zet de deur wijd open voor gelukkig leven] en van de website *APIBS*.

3^e Les

Sabbat 16 april 2016

Sabbatbegin 20.38^u ↔ 20.40^u

Ben ik mijns broeders hoeder?

“Het behaagt God niet te zien dat de mens slechts zijn eigen dingen gadeslaat, en zijn ogen sluit voor de belangen van anderen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 137.

“Als ze [kinderen] anderen helpen, vergroten zij hun eigen geluk en bruikbaarheid.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 404.

“Echt geluk is alleen te vinden in een leven van dienen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 257.

Waar zijn de anderen?

1. **Hoe beantwoordde Kaïn de vraag van de Heer waar zijn broeder was? Is dit een ongewone gedachte, of is dit een typische reactie? Wat zegt de Heer over degenen die niet bereid zijn om voor andere mensen te zorgen? Genesis 4:9; Psalm 10:13, 14; Jakobus 4:17.**

“Ze [sommige mensen in de gemeente] schijnen niet te willen weten – of het kan hun niets schelen – of deze [thuisloze] kinderen gered worden of verloren gaan. Dat is niet hun zaak, denken ze. Ze zeggen samen met Kaïn: ‘Ben ik de hoeder van mijn broer?’ (Genesis 4:9).” –*Het Bijbels gezin*, blz. 135.

“Bij onze eigen voordeur, aan alle kanten rondom ons, zijn er zielen die gered moeten worden, zielen die verloren gaan – mannen en vrouwen die sterven zonder hoop, zonder God – en toch voelen we ons niet bezorgd, en zeggen eigenlijk door ons handelen, zo niet met onze woorden: ‘Ben ik de hoeder van mijn broeder?’” –(*Review and Herald*, 14 augustus 1888) *Christian Service*, blz. 93.

2. **Dienen we alleen om onszelf te bekommeren, of is het onze plicht en ons voorrecht om onze broeders hoeder te zijn? Filippensen 2:4; Romeinen 15:1; Ezechiël 34:6.**

“Broeders en zusters in het geloof, komt de vraag in uw hart op: ‘Ben ik mijns broeders hoeder?’ Indien u beweert kinderen van God te zijn, dan bent u uws broeders hoeder. De Heer houdt de gemeente verantwoordelijk voor de zielen van degenen voor wie zij het middel tot verlossing konden zijn.” –*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, blz. 291. [zie ook *Christian Service*, blz. 13]

“Deze mannen, die hun leven hebben verloren door te trachten anderen te redden, worden door de wereld geprezen als helden en martelaren.

Hoe dienen wij – die het vooruitzicht van het eeuwige leven hebben – ons voelen, als wij niet de kleine offers brengen die God van ons verlangt voor de redding van de zielen van mensen?” –*Review and Herald*, 14 augustus 1888. [zie ook *Christian Service*, blz. 93, 94]

Wat broederschap met zich meebrengt

- 3. Wat wordt er gezegd over de mensheid, ook al komen we uit verschillende rassen, naties, talen en culturen? Wat zijn we derhalve allemaal door de schepping? Handelingen 17:26; Maléachi 2:10; Handelingen 7:26.**

“God maakt geen onderscheid in nationaliteit, ras of maatschappelijke groepering. Hij is de Schepper van alle mensen. Allen zijn door de schepping leden van één gezin en allen zijn één door de verlossing. Christus is gekomen om elke scheidsmuur neer te werpen, om elke afdeling van de tempel te openen, zodat iedereen vrij toegang kan hebben tot God. Zijn liefde is zo veelomvattend, zo volkomen, dat alles daarvan wordt doordrongen. Deze liefde tilt

hen, die door satans misleidingen zijn bedrogen, uit de kring die hij heeft gevormd en brengt hen binnen het bereik van Gods troon, die omgeven is door de boog der belofte.

In Christus is geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije. Allen zijn nabij gebracht door Zijn kostbaar bloed. (Galaten 3:28; Éfeze 2:13)

Wat het verschil in godsdienstige opvattingen ook moge zijn, het geroep van de lijdende mensheid moet gehoord en beantwoord worden. Waar bitterheid bestaat als gevolg van verschil in godsdienst, kan veel goeds gedaan worden door persoonlijk werk. Liefdevolle dienst zal het vooroordeel wegnemen om mensen voor God [te] winnen.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 239.

- 4. Welke brede gevolgen liggen opgesloten in deze grote waarheid? Wat betekent het in de eerste plaats om een broeders hoeder te zijn? Kolossensen 3:14; Galaten 5:14.**

“Degene die de liefde van God alom in zijn hart uitgestort heeft, zal de zuiverheid en de liefde die in Jehova bestaan, en die Christus vertegenwoordigde in onze wereld, weerspiegelen. Degene die de liefde van God in zijn hart heeft, heeft geen vijandschap tegen Gods wet, maar bewijst bereidwillige gehoorzaamheid aan al Zijn geboden, en dit vormt het christendom. Degene die de hoogste liefde tot God heeft, zal de liefde openbaren voor zijn medemensen, die God toebehoren door zowel de schepping alsook door de verlossing. Liefde is de vervulling van de wet; en het is de plicht van ieder kind van God om gehoorzaamheid aan Zijn geboden te bewijzen...” –*Sons and Daughters of God*, blz. 51.

Liefde en de evangelieboodschap

- 5. Indien ons hart werkelijk gevuld is met liefde voor onze broeders en zusters, wat zal dan het eerste bewijs daarvan zijn? Filippensen 1:14, 17.**

“God vraagt naar mensen die bereid zijn hun landbouwbedrijven, hun zaken en, indien noodzakelijk, hun familieleden te verlaten, om Zijn zendelingen te worden. En aan Zijn oproep wordt gevolg gegeven. In het verleden waren er mannen die, gedrongen door de liefde van Christus en de noden van de verlorenen, huiselijke genoeglijkheden en het gezelschap van vrienden opgaven, zelfs dat van vrouw en kinderen, om naar vreemde landen te gaan en onder afgodendienaars en barbaren de boodschap van genade te verkondigen. Bij dat werk hebben velen het leven verloren, maar anderen werden opgewekt om het werk voort te zetten.

Zo heeft de zaak van Christus stap voor stap voortgang gevonden, en het zaad dat in droefheid werd gezaaid, heeft een overvloedige oogst voortgebracht. De kennis van God is wijd en zijd verbreid, en de banier van het kruis is geplant in heidense landen. [...]

Paulus' hart brandde van liefde voor zondaren, en hij gaf al zijn krachten aan het werk tot het redden van zielen. Nimmer leefde er een werker die meer zelfverloochening en volharding kende. Hij waardeerde de zegeningen die hij ontving, als voorrechten om anderen daarmee te kunnen weldoen. Hij liet zich geen gelegenheid ontgaan om van de Heiland te spreken of om nooddriftigen te helpen. Hij ging van de ene plaats naar de andere, verkondigde het evangelie van Christus en stichtte gemeenten. Overal waar hij gehoor vond, probeerde hij het kwade tegen te gaan en mannen en vrouwen op het pad der gerechtigheid te leiden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 272, 270.

- 6. Wanneer we onze naaste werkelijk als een broeder zien, wat zullen we dan bereid zijn te doen? Titus 3:8; Galaten 6:10; 1 Johannes 3:17.**

“We worden opgedragen om goed te doen ‘aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.’ Galaten 6:10. In ons liefdadig werk dient speciale hulp te worden verleend aan degenen die, door middel van het naar voren brengen van de waarheid, overtuigd en bekeerd worden. We moeten zorgen voor degenen die de morele moed hebben om de waarheid te aanvaarden, die hun situatie als gevolg daarvan verliezen, en aan wie werk wordt geweigerd, waarmee ze hun gezin moeten onderhouden. Hierin dient te worden voorzien om de waardige armen te helpen en werkgelegenheid te verschaffen voor degenen die God liefhebben en Zijn geboden bewaren. Ze moeten niet worden overgelaten zonder hulp, het gevoel hebben dat ze worden gedwongen om te werken op de Sabbat of te verhongeren Vooral van deze klasse spreekt de Heer als Hij zegt: ‘Brenge de arme verdrevene in het huis’ (Jesaja 58:7).”
–*Testimonies for the Church*, vol. 6, blz. 85.

- 7. Kunnen we het doorvoeren van dit heilig beginsel negeren of uitstellen? Wat wordt er beloofd aan allen die hun broeder liefhebben? Jakobus 2:15, 16; Mattheüs 25:41, 45; Handelingen 20:35.**

“Elk negeren van de kant van hen die beweren volgelingen van Christus te zijn, een gebrek om te helpen in de behoeften van een broeder of zuster die het juk van armoede en onderdrukking draagt, wordt opgetekend in de boeken van de hemel, zoals getoond aan Christus in de persoon van Zijn heiligen. Welk een afrekening zal de Heer met velen – zeer velen – hebben, die de woorden van Christus bij anderen naar voren brengen, maar er niet in slagen om tedere genegenheid te tonen en om te zien naar een broeder in het geloof die minder bedeed is en niet zo succesvol dan zichzelf. ...” –*Welfare Ministry*, blz. 210.

“Echt geluk is alleen te vinden in een leven van dienen. Wie een nutteloos, zelfzuchtig leven leidt is ellendig. Hij is ontevreden met zichzelf en met iedereen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 257.

Voor verdere studie

1 Korinthe 10:24; Matthéüs 25:42-44; Jesája 58:10-12; 20:35.

“Blijdschap die uit zelfzuchtige overwegingen wordt nagestreefd, en die geen rekening houdt met plicht, is onevenwichtig, grillig en van voorbijgaande aard. Een dergelijke blijdschap gaat voorbij en eenzaamheid en droefheid komen er voor in de plaats. Maar het geeft vreugde en vol-

doening om God te dienen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 153. [zie ook: *Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 677]

“Maar bedenk dat geluk niet gevonden zal worden in het uzelf opsluiten met elkander, voldaan om uw genegenheden naar elkaar te doen uitgaan. Grijp iedere gelegenheid aan om mee te werken aan het geluk van anderen om u heen. Bedenk dat ware vreugde slechts gevonden kan worden in onzelfzuchtige dienst.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 302.

Het winnen van zielen

Ik ontmoette een christelijke handelaar die bezocht werd door een vertegenwoordiger die producten verkocht uit een catalogus. Op een dag zei de handelaar tegen zichzelf: Ik heb met deze vertegenwoordiger nu zo’n negen of tien jaar zaken gedaan, en we hebben elkaar bijna dagelijks ontmoet. Hij bracht mij zijn handelswaar, en ik heb ervoor betaald; maar ik heb nooit geprobeerd om iets goeds voor hem te doen. Dit is niet juist. Voorzienigheid heeft hem op mijn pad gezet, en ik moet hem op zijn minst vragen of hij Jezus liefheeft.

De eerstvolgende keer nu dat de vertegenwoordiger kwam, voelde en geloofde deze goede broeder niet dat het paste om een religieus gesprek te beginnen. De vertegenwoordiger kwam nooit meer terug. Zijn zoon leverde de producten. “Wat is er gebeurd?” Vroeg de handelaar.

“Papa is dood,” antwoordde de jongen.

Die handelaar, een goede vriend van mij, vertelde me wat later: “Ik kon het mezelf nooit vergeven. Die dag kon ik niet op het werk blijven. Ik voelde me verantwoordelijk voor het bloed van die man. Ik had er niet eerder aan gedacht. Hoe kan ik van die schuld afkomen, als ik eraan terugdenk, dat mijn dwaze verlegenheid mij de mond snoerde?”

Beste vrienden, we zijn verantwoordelijk voor onze broeders en zusters, voor hun leven, voor hun toekomst, voor hun verlossing. Breng geen verschrikkelijke wroeging over uzelf, maar spreek en help hen, geef hen de boodschap; en het zal ook voor u tot zegen zijn. –Bewerking van: C.H. Spurgeon, aangehaald in: A. Lerín, *500 Ilustraciones* [500 illustraties], nr. 485.

Op zoek naar zijn broers

“Jakobs zonen waren herders en voedden hun kudden waar zij de beste weidegrond konden vinden. Omdat zij met hun vee van plaats tot plaats reisden, waren zij vaak vrij ver weg van hun vaders huis, zodat zij hun vader soms maandenlang niet zagen. In zijn bezorgdheid voor hen stuurde hij Jozef erop uit om te zien of het goed met hen ging. Met oprechte belangstelling zocht Jozef zijn broers waar zijn vader dacht dat hij hen zou vinden, maar ze waren niet te vinden. Een zekere man zag hem dwalen in het veld op zoek naar zijn broers en stuurde hem naar Dothan. Dit was een lange reis voor Jozef, maar blijmoedig ging hij op weg, omdat hij zijn broers liefhad en wenste om zijn vaders bezorgdheid weg te nemen.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 139, 140.

Moelijkheden onder broers

1. **Wat was Jozefs verantwoordelijkheid thuis? Wat wordt er over zijn gedrag en dat van zijn broers beschreven? Genesis 37:2.**

“... Jozef, wiens opmerkelijke uiterlijke schoonheid een weerkaatsing scheen te zijn van zijn innerlijke schoonheid van geest en hart. Zuiver, werkzaam en opgeruimd gaf de knaap tevens blijk van morele ernst en vastbeslotenheid. Hij luisterde naar de raad van zijn vader en gehoorzaamde God van harte. De eigenschappen die hem later kenmerkten in Egypte – edelmoedigheid, trouw en waarheidslievendheid – waren reeds zichtbaar in zijn dagelijks leven. Na de dood van zijn moeder hechtte hij zich meer en meer aan zijn vader, en het hart van Jakob was verknocht aan dit kind van zijn ouderdom. Hij beminde Jozef meer dan zijn andere kinderen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 177, 178.

2. **Wat is er bekend over de relatie van zijn broers met Jozef? Kunnen we zeggen dat laatstgenoemde hier schuld aan had? Genesis 37:3, 4.**

“Maar ook deze genegenheid zou aanleiding worden tot moeilijkheden en verdriet. Op een niet verstandige wijze toonde Jakob zijn voorkeur voor Jozef. Dit wekte de afgunst van de andere zonen op. Als Jozef het verkeerde gedrag van zijn broers zag, deed dit hem verdriet; zachtmoedig waagde hij het hen erop te wijzen, maar dit wekte alleen maar hun haat en afkeer op. Hij kon niet verdragen dat ze tegen God zondigden en hij legde de zaak voor aan zijn vader, in de hoop dat diens gezag hen ertoe zou brengen zich te veranderen.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 178.

Goddelijke dromen en hun betekenis

3. **Hadden Jozefs broers een goed begrip van de droom die hij aan hen vertelde? Welke gevoelens hadden zij naar hem toe? Hoe werd de situatie nog slechter na de tweede droom? Genesis 37:5-11; Handelingen 7:9.**

“Hun kwaadaardigheid groeide nog meer toen de jongen hun op zekere dag vertelde wat hij gedroomd had.... ‘Wilt gij soms koning over ons zijn? Wilt ge soms over ons heersen?’ riepen zijn broers in bittere afgunst uit.

Kort daarna had hij weer een droom, die hij eveneens vertelde: ‘Zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer’. Evenals de vorige keer begrepen ze direct wat hij bedoelde. De vader, die ook aanwezig was, sprak bestraffend: ‘Wat voor een droom is dat, die gij gehad hebt? Zullen soms ik, uw moeder en uw broeders komen om ons voor u ter aarde neer te buigen?’ Ondanks de schijnbare gestrengheid van zijn woorden geloofde Jakob, dat de Here de toekomst aan Jozef bekendmaakte.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 178.

Een lange zoektocht naar zijn broers

- 4. Was Jozef – hoewel hij ver en alleen zou moeten reizen – bereid om zijn vaders instructies op te volgen door zijn broers op te zoeken en te zien hoe het met hen ging? Had Jozef bezwaar om zijn vaders verlangen uit te voeren, wetende wat zijn broers’ gevoelens waren? Genesis 37:13, 14.**

“Met een opgeruimd hart nam Jozef afscheid van zijn vader, zonder dat de oude man of de jongeling ook maar droomden wat er allemaal zou gebeuren eer ze elkaar zouden weerzien. Toen Jozef na een lange en eenzame reis bij Sichem aankwam, kon hij zijn broers en hun kudde niet vinden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 179.

5. **Vond hij zijn broers waar hij hen verwachtte te vinden, nadat hij tenminste 80 kilometer had gereisd van het dal van Hebron tot Sichem? Wat vroeg een man aan Jozef, terwijl hij moe was en was afgedwaald in de velden zonder hen te vinden? Genesis 37:15, 16.**

“Bij navraag werd hij verwezen naar Dotan. Hij had reeds meer dan tachtig kilometer gereisd en nu moest hij nog ruim twintig kilometer afleggen, maar hij spoedde zich verder, zonder te denken aan zijn vermoeidheid, bij de gedachte aan het feit, dat hij de onrust van zijn vader kon wegnemen en zijn broers zou zien, van wie hij, ondanks hun onvriendelijkheid, toch hield.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 179.

6. **Was hij bereid om deze tocht voort te zetten naar Dotan, of stopte hij zijn zoektocht? Hoe werd hij ontvangen nadat hij zo lang had gelopen en met grote blijdschap zijn broers gevonden had? Genesis 37:17, 18.**

“Zijn broers zagen hem aankomen; maar geen gedachte aan de lange reis die hij had afgelegd om hen op te zoeken, aan zijn vermoeidheid en honger, aan zijn recht op hun gastvrijheid en broederlijke verzachtte de bitterheid van hun haat. Het zien van de mantel, het bewijs van de liefde van hun vader, vervulde hen met wrevel. ‘Zie, daar komt die aartsdromer aan’, riepen ze spottend uit. Nijd en wraakgevoelens, zo lang in stilte gekoesterd, beheersten hen nu ten volle.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 179.

Een voorbeeld waardig tot navolging

7. **Wie ondernam eveneens een gevaarlijke reis om Zijn broers op te zoeken, terwijl Hij wist hoe Hij ontvangen zou worden? Wat zouden wij eveneens moeten doen wanneer wij het karakter en de zoekende liefde van Jozef en Jezus op waarde schatten? Lukas 19:10; 15:4-7.**

“Jozef is een beeld van Christus. Jezus is gekomen tot de zijnen, maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen. Hij werd verworpen en veracht, omdat Zijn daden rechtvaardig waren en Zijn consequent leven vol zelfverloochening een gedurige aanklacht was tegen hen, die voorgaven vroom te zijn, terwijl hun leven corrupt was. Jozefs oprechtheid en deugd werden zwaar op de proef gesteld, en zij die hem wilde verleiden, slaagde daarin niet. Daarom was haar haat groot jegens de deugd en oprechtheid die ze niet kon verderven, en ze getuigde vals tegen hem. De onschuldige leed om zijn oprechtheid. Terwille van zijn deugd werd hij in de gevangenis geworpen. Jozef werd door zijn eigen broers voor een kleine geldsom aan zijn vijanden verkocht. Gods Zoon werd aan Zijn bitterste vijanden verkocht door een van Zijn eigen discipelen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 27.

Voor verdere studie

Ezechiël 34:11, 12; Jesaja 40:11; Jeremía 23:3.

Spiritual Gifts, vol. 3, blz. 138-140; *Patriarchen en profeten*, blz. 298.

“Jozef luisterde naar de instructies van zijn vader en vreesde de Heer. Hij was meer gehoorzaam aan zijn vaders rechtschappen onderwijzingen dan een van zijn broers.

Hij koesterde zijn instructies, en met een integer hart gehoorzaamde hij God graag. Hij was bedroefd wegens het verkeerde gedrag van sommige van zijn broeders, en nederig smeekte hij hen om een rechtvaardige koers te volgen, en hun boze daden te laten. Dit maakte hen alleen maar bitter tegenover hem. Zijn haat tegen de zonde was zo groot dat hij het niet kon verdragen om zijn broeders tegen God te zien zondigen. Hij legde de zaak voor bij zijn vader, in de hoop dat zijn gezag hen zou hervormen. Deze blootstelling van hun fouten maakten zijn broers woedend op hem. Zij hadden hun vaders sterke liefde voor Jozef gezien, en waren jaloers op hem. Hun afgunst groeide uit tot haat, en uiteindelijk tot moord.

Gods engel gaf Jozef in dromen aanwijzingen die hij op onschuldige wijze aan zijn broers vertelde. ‘En ziet, wij waren schoven bindende in het midden van het veld; en ziet, mijn schoof stond op, en bleef ook staande; en ziet, uw schoven kwamen rondom, en bogen zich neer voor mijn schoof. Toen zeiden zijn broeders tot hem: Zult u dan werkelijk over ons regeren; zult u dan werkelijk over ons heersen? Zo haatten zij hem nog te meer, om zijn dromen en om zijn woorden. En hij droomde nog een andere droom, en verhaalde die aan zijn broeders; en hij zei: Ziet, ik heb nog een droom gedroomd, en ziet, de zon, en de maan, en elf sterren bogen zich voor mij neer. En toen hij het aan zijn vader en aan zijn broeders verhaalde, bestrafte zijn vader hem, en zei tot hem: Wat is dit voor een droom, die u gedroomd hebt; zullen wij dan werkelijk komen, ik, en uw moeder, en uw broeders, om ons voor u ter aarde te buigen? Zijn broeders dan benijdden hem; doch zijn vader bewaarde deze zaak.’ (Genesis 37:7-11).

Jakob scheen onverschillig met betrekking tot de dromen van zijn zoon. Maar hijzelf had ook vaak aanwijzingen gekregen van de Heer, en hij geloofde dat de Heer Jozef op dezelfde wijze aan het onderwijzen was. Hij

berispte Jozef, zodat zijn ware gevoelens niet zouden worden ontdekt door zijn jaloerse broers.

Jakobs zonen waren herders en voedden hun kudde waar zij de beste weidegrond konden vinden. Omdat zij met hun vee van plaats tot plaats reisden, waren zij vaak vrij ver weg van hun vaders huis, zodat zij hun vader soms maandenlang niet zagen. In zijn bezorgdheid voor hen stuurde hij Jozef erop uit om te zien of het goed met hen ging. Met oprechte belangstelling zocht Jozef zijn broers waar zijn vader dacht dat hij hen zou vinden, maar ze waren niet te vinden. Een zekere man zag hem dwalen in het veld op zoek naar zijn broers en stuurde hem naar Dothan. Dit was een lange reis voor Jozef, maar blijmoedig ging hij op weg, omdat hij zijn broers liefhad en wenste om zijn vaders bezorgdheid weg te nemen.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 138-140.

“Maar Jozef bleef trouw aan God, en zijn trouw was een langdurig getuigenis van het ware geloof. Om dit licht te doven, werkte satan door de nijd van Jozefs broers en bewerkte dat ze hem als slaaf verkochten naar een heidens land. God leidde echter de gebeurtenissen, opdat de Egyptenaren Hem zouden leren kennen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 298.

Heb ik mijn best gedaan?

Op een morgen kwam er bericht dat een stoomboot op het meer in nood verkeerde. Studenten van de Bijbelschool spoedden zich naar de oever. Daar zagen zij de “Lady Elgin” niet alleen in nood, maar ook door de krachtige storm in stukken breken. Mannen en vrouwen verkeerden in gevaar om ten onder te gaan. In het reddingsteam zaten 2 broeders uit Iowa. Eén van hen trok al zijn extra kleding uit, zwom naar het schip en bracht één passagier naar de oever. Hij ging weer en bracht nog iemand, en weer iemand, en nogmaals iemand, totdat er 8 of 9 mensen aan de oever van Lake Michigan stonden. Hij was ernstig door de kou getroffen.

Terwijl hij bibberend voor een open vuurtje stond dat was aangestoken, keek hij uit over het meer en zag nog iemand in nood. Hij zei: “Ik moet weer gaan.”

De mensen om hem heen zeiden: “Het zal hem niet redden als je gaat, want het zal je dood betekenen.” Maar hij worstelde zich door de menigte heen en plonste weer in het ijsskoude water. Hij bracht een tiende, een elfde en een twaalfde naar de kant. Met een groot risico voor zijn leven, en een oprechte belangstelling voor de levens van andere mensen, herhaalde hij dit totdat er 17 mensen gered waren van de dood.

Toen hij later uitgeput in zijn kamer stond, vroeg hij zich af: Deed ik mijn best? Ik ben bang van niet! Hij dacht na over degenen die verloren waren gegaan.

Voelen wij dezelfde belangstelling voor anderen? Zijn wij als deze jongeman – op zoek naar onze broeder, verlangend naar zijn verlossing? Laten we ons bewust worden van de hulp die mensen om ons heen nodig hebben en waartoe wij geroepen zijn om die te geven. –Bewerking van: G.B. Thompson, *Soul Winning* [Het winnen van zielen], blz. 7-9.

5^e Les

Sabbat 30 april 2016

Sabbatbegin 21.02^{u.} ↔ 21.04^{u.}

Twee edele weduwes

“De gezinsband is de meest innige, tedere en heilige van alle banden op de aarde. Die was bestemd als zegen voor de mensheid. En het is een zegen waar het huwelijk verstandig is overwogen in de vreze des Heren en met aanvaarding van de verantwoordelijkheden.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 297.

Achter het levensverhaal

1. Welke noodzaak zorgde ervoor dat Elimélech met zijn gezin naar Moab verhuisde. Wat besloot zijn weduwe Naómi tien jaar later te doen, nadat haar man en zonen gestorven waren, toen ze hoorde dat de Heer wederom een goede oogst aan Zijn volk had gegeven? Ruth 1:1, 2, 6.

“Gods volk zal niet vrij van lijden zijn. ... Hoewel zij ontbering moeten lijden en gebrek aan voedsel zullen hebben, zullen zij niet aan de dood overgeleverd worden. De God die voor Elía zorgde zal geen van Zijn kinderen die zichzelf opoffert laten staan. Hij die de haren van hun hoofd geteld heeft, zal voor hen zorgen. En in tijden van honger zullen zij verzadigd worden. Hoewel de goddelozen sterven door de honger en de plagen, zullen engelen de rechtvaardigen beschermen en in hun noden voorzien. Voor degene die ‘in gerechtigheid wandelt’ geldt de belofte: ‘zijn brood is gewis, zijn water verzekerd.’ (Jesája 33:15, 16) ‘De ellendigen en de armen zoeken naar water, maar het is er niet, hun tong verdroogt van dorst; Ik, de Here, zal hen verhoren; Ik, de God van Israël, zal hen niet verlaten.’ (Jesája 41:17).” –*Christus weerspiegelen*, blz. 371.

2. Nadat ze aan haar terugreis begon met haar schoondochters, welke raad gaf zij hen? Beschrijf het emotionele afscheid. Ruth 1:8, 9.

“Ik zag dat het in Gods voorzienigheid ligt dat weduwen en wezen, de blinden, de doven, de lammen, en mensen die op verscheidene manieren zijn getroffen, zijn geplaatst in een hechte relatie met Zijn gemeente; het is om Zijn volk op de proef te stellen en hun ware karakter te ontwikkelen. Gods engelen kijken om te zien hoe wij omgaan met deze personen, die onze genegenheid, liefde en belangeloze liefdadigheid nodig hebben. Dit is Gods toets van ons karakter. Indien we de ware godsdienst van de Bijbel hebben, zullen we voelen dat een schuld van liefde, vriendelijkheid en belangstelling komt vanwege Christus namens Zijn broeders en zusters; en we kunnen niet minder doen dan onze dankbaarheid tonen voor Zijn onmetelijke liefde voor ons, terwijl wij zondaars waren, die Zijn genade niet waardig zijn, door een diepe belangstelling te hebben en een onzelfzuchtige liefde voor degenen die onze broeders en zusters zijn, en die minder geluk hebben dan wij.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 511.

Verschillende beslissingen

3. **Waren de twee jonge weduwes bereid om terug te gaan naar hun families? Hoe probeerde Naómi hen te overtuigen om van gedachte te veranderen met betrekking tot het haar vergezellen? Wie aanvaardde haar voorstel? Ruth 1:10-14, eerste gedeelte.**

“Ieder lid van het gezin moet zich van de persoonlijke verantwoordelijkheid bewust zijn, en zijn of haar aandeel leveren aan rust, orde en de regelmaat binnen het gezin. De één mag de ander niet tegenwerken. Ieder moet bijdragen, de anderen aan te moedigen. We moeten oefenen in tederheid, verdraagzaamheid en geduld. Spreek rustig, op kalme toon. Vermijd opwinding en doe allemaal jullie uiterste best om de lasten van moeder te verlichten. [...]

De firma GEZIN is een heilige sociale eenheid. Ieder gezinslid moet zijn aandeel leveren, waarbij de één de ander helpt. De huishouding moet van een leien dakje gaan, als de onderdelen van een goed geoliede machine.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 146.

4. **Wat was – in tegenstelling tot Orpa – Ruths antwoord en vastberaden besluit? Kent u een andere schoondochter die zoveel liefde en genegenheid heeft voor haar schoonmoeder? Ruth 1:14, laatste gedeelte - 16, eerste gedeelte.**

“In vroegere tijden zijn Abraham, Isaak, Jakob, Mozes met zijn zachtmoedigheid en wijsheid en Jozua met zijn verschillende bekwaamheden door God in dienst genomen. De muziek van Mirjam, de moed en godsvrucht van Debora, de liefde van Rut, de gehoorzaamheid en trouw van Samuël, de gestrengte trouw van Elía – deze waren allemaal nodig. Zo moeten nu allen op wie Gods zegen is uitgestort antwoord geven door daadwerkelijk dienen. Elke gave moet gebruikt worden tot het bevorderen van Zijn koninkrijk en tot eer van Hem.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 183.

Vertrouwen en beslistheid

5. **Was Ruths besluit alleen gebaseerd op vriendelijkheid en liefde voor haar schoonmoeder, of was het veel meer? Waaruit blijkt dat ze een bekering heeft meegemaakt door het geloof in de ware God? Welke stad bereikten de twee weduwen samen? Ruth 1:16-18, 22.**

“Allen die zich evenals Rachab de Kanaänitische en Rut de Moabitische van hun afgodendienst zouden afwenden naar het aanbidden van de ware God, moesten zich verenigen met Zijn uitverkoren volk. Naarmate het getal der Israëlieten zou toenemen, moesten zij hun grenzen verruimen, tot hun koninkrijk heel de wereld zou omvatten.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 176.

“De verlost en zullen diegenen ontmoeten en herkennen, die zij op de verhoogde Zaligmaker gericht hebben. Wat een gezegend gesprek zullen zij met deze mensen hebben! ‘Ik was een zondaar’, zal er dan

gezegd worden, ‘zonder God en zonder hoop in de wereld en u kwam naar mij toe en vestigde mijn aandacht op de liefdevolle Zaligmaker als mijn enige hoop...’ Anderen zullen zeggen: ‘Ik was een heiden in een heidens land. U verliet uw vrienden en uw geriefelijk huis en u kwam om mij te onderwijzen hoe ik Jezus kon vinden, om in Hem te geloven als de enig ware God. Ik vernietigde mijn afgoden en aanbad God en nu zie ik Hem van aangezicht tot aangezicht. Ik ben gered, voor eeuwig gered, om altijd op Hem te zien Die ik liefheb...’ ”
–*Maranatha, de Here komt*, blz. 303.

Van arenleesster tot voorouder van de Messias

- 6. Welk moeilijk bestaansleven trof Ruth aan in Bethlehem? Wat deed zij om voedsel te verkrijgen voor zichzelf en haar schoonmoeder? Wat werd in de tussentijd bekend bij Naómi's familieleden? Ruth 2:2, 3, 11, 12.**

“Een goed karakter is een kapitaal van meer waarde dan goud of zilver. Het wordt niet beïnvloed door angst of mislukkingen, en op die dag, wanneer de aardse bezittingen zullen weggevaagd worden, zal het rijke beloning brengen. Integriteit, vastberadenheid en doorzettingsvermogen zijn kwaliteiten die allen moesten ernstig trachten te ontwikkelen. Want zij bekleden de bezitter met een macht die onweerstaanbaar is – een macht die hen sterk maakt om goed te doen, sterk om het kwade te weerstaan, sterk om tegenspoed te dragen.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 185, 186.

“De geest van onzelfzuchtige arbeid voor anderen verleent diepte, standvastigheid en christelijke goedertierenheid aan het karakter en

brengt vrede en geluk aan de bezitter. De verlangens komen op een hoger peil.

Daar is geen plaats voor traagheid en zelfzucht. Die de christelijke, deugden beoefenen, zullen opwassen. Ze zullen geestelijke pezen en spieren bezitten, en sterk zijn om voor God te werken. Ze zullen een helder geestelijk onderscheidingsvermogen hebben, een vast, groeiend geloof en blijvende kracht voor het gebed.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 263 [zie ook: *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 494]

- 7. Welk schitterend plan had de Heer voor deze trouwe jonge vrouw? Wie waren enkele van haar edele nakomelingen? Wilt u graag dezelfde vriendelijkheid en hetzelfde geloof hebben als Ruth? Ruth 4:11-13, 17; Matthéüs 1:5, 6, eerste gedeelte.**

“Door het geloof dienen wij ons de beloften van God toe te eigenen, en onszelf te voorzien van de overvloedige zegeningen die voor ons zijn verzekerd door Christus Jezus. Hoop is voor ons geplaatst, zelfs de hoop van het eeuwige leven. Niets minder dan deze zegen voor ons zal onze Verlosser voldoening geven. Maar het is ons deel om deze hoop toe te eigenen door het geloof in Hem die het beloofd heeft. We mogen verwachten te lijden; want juist degenen die deelgenoten zijn met Hem in Zijn lijden, die zullen deelgenoten zijn met Hem in Zijn heerlijkheid. Hij heeft vergeving en onsterfelijkheid gekocht voor de zondige, verlorengaande zielen van mensen; maar het is ons aandeel om deze gaven te ontvangen door geloof.

Door in Hem te geloven, hebben we deze hoop als een anker van de ziel, zeker en vast.” –*Review and Herald*, 9 juni 1896.

Voor verdere studie

Spreuken 12:4; 17:17; 18:24.

“Wie Christus als een persoonlijke Verlosser aannemen, blijven geen wezen om de beproevingen van het leven alleen te dragen. Hij neemt hen aan als leden van Gods gezin en vraagt hen Zijn Vader ook hun Vader te noemen. Ze zijn Zijn ‘kleinen’, kostbaar in Gods oog en door de tederste en duurzaamste banden met Hem verbonden. Hij voelt een overvloeiende tederheid voor hen, groter dan de liefde van onze vader en moeder in onze hulpeloosheid. zoals het goddelijke boven het menselijke is.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 266.

Ter overdenking

- ◆ Toonden Naómi en Ruth – nadat hun echtgenoten gestorven waren – enige sporen van bitterheid?
- ◆ Welke fundamentele keuze heeft Ruth gemaakt door te kiezen om met haar schoonmoeder mee te gaan?
- ◆ Waar ziet u Gods hand in het leven van deze twee vrouwen?
- ◆ Voorzag de Heer in de behoeften van Ruth?
- ◆ Bezorgde de Heer haar in Kanaän alleen haar dagelijkse voedsel?
- ◆ Wat maakte Ruth tot zo’n nobel mens?
- ◆ Wenst u dezelfde prachtige verbinding te hebben met de gemeente als Ruth had met haar schoonmoeder?
- ◆ Waar hangt dat van af?

Wanneer kunnen we zeggen dat we van anderen houden?

Hoe gemakkelijk hebben wij lief – op afstand! Wij beschouwen de geloofshelden en al onze kennissen als zulke geweldige mensen. De Heer zou ons moeten opsluiten in de ark van Noach met onze familieleden en kennissen;

een paar dagen zou ruim voldoende zijn. Dan zouden we niet alleen de Sabbatochtend gezichten van onze vrienden zien, maar ook de minder gunstige kanten, die ze altijd net zoveel proberen te verbergen als wij dat doen. Alleen dan, als we hen nog steeds ‘lief’ hebben, zullen wij dit woord werkelijk correct gebruiken.

Beide zaken zijn dodelijk – zich omringen met een valse halo, of naar anderen kijken door een roze gekleurde bril. Iemand heeft eens gezegd: “Als wij – in mensen naar wie we teveel opkijken – dingen zien die ertoe bijdragen dat we in hen teleurgesteld raken, is dat Gods genade, omdat we niet moeten kijken naar mensen, maar uitsluitend naar Jezus.”

Ruth en Naómi woonden niet samen voor slechts een paar dagen, maar jarenlang (Ruth 1:4); Met de hulp van de Heer hebben zij deze proef doorstaan. Hoeveel schoonmoeders en schoondochters hebben zo’n schitterende harmonie bereikt? Hoeveel broeders en zusters in de gemeente hebben elkaar zoveel lief? Ziende op Jezus kunnen wij volledig veranderd worden en in staat zijn om liefde te ontwikkelen, zelfs onder moeilijke omstandigheden, zoals dat bij hen het geval was. –Bewerking van: Paul Dietenbeck, aangehaald in: H. Schäfer, *In Bildern reden* [Spreken in beelden], blz. 256.

Zendingsbericht van de Generale Conferentie, afdeling Barmhartige Samaritaan

Voorlezen op Sabbat 30 april 2016

*De speciale Sabbatschoolgaven zullen
op Sabbat 7 mei 2016 worden ingezameld*

Geliefde broeders en zusters in de gehele wereld,

Tot groet Jesája 58:6-8: “Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: dat u losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat u ontdoet de banden van het juk, en dat u vrij loslaat de verpletterden, en elk juk verscheurt? Is het niet, dat u de hongerige uw brood mededeelt, en de arme verdrevene in het huis brengt? Als u een naakte ziet, dat u hem kleedt, en dat u zich voor uw vlees niet verbergt? Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snel uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des Heeren zal uw achterhoede wezen.”

Het is nu meer dan twintig jaar dat de afdeling Barmhartige Samaritaan zich onvermoeibaar heeft ingezet om het lijden te verlichten van degenen die geconfronteerd worden met bijzonder moeilijke situaties – kinderen, wezen, weduwen, en de ouderen.

Ongelijkheid tussen arm en rijk is een trieste realiteit in elke natie van deze planeet. Zo vreemd als het lijkt, waar men de allerarmsten vindt, vindt men daar ook de rijksten. Dit is vaak het gevolg van uitbuiting van de kansarme klassen door de machthebbers.

De situatie samenvattend dat de wereld door alle eeuwen heen kenmerkt, zei Jezus: “Want de armen hebt u altijd met u, maar Mij hebt u niet altijd.” Matthéüs 26:11. De vervulling van Jezus’ woorden is een voelbare werkelijkheid. Vandaag de dag zijn er zelfs in “economisch ontwikkelde” landen arme mensen die niet in staat zijn om te voorzien in al hun behoeften.

De afgelopen tien jaar heeft de Generale Conferentie grote inspanningen verricht om nieuwe landen binnen te gaan met het eeuwige evangelie. Meer dan dertig landen zijn bereikt met de hemelse hoopvolle boodschap. De meeste mensen leven in deze landen van inkomens die onder de armoedegrens liggen, met als gevolg dat het aantal verzoeken om hulp bij de Barmhartige Samaritaan iedere dag toeneemt.

In het nieuws horen we van enorme golven van migranten uit arme landen naar rijkere landen met een droom die vaak als een zeepbel verdwijnt. Gezien de armoede die deze mensen vertegenwoordigt, kunnen we overspoeld raken door een gevoel van hulpeloosheid. Maar de Geest der Profetie bemoedigt ons: “Als wij de behoeften van de armen zien, de onwetenden, de lijdenden, hoe dikwijls ontzinkt ons dan de moed. Wij vragen: Wat baten onze zwakke krachten en magere hulpbronnen om te voorzien in deze vreselijke nood?” Zullen wij wachten op iemand van grotere bekwaamheid om het werk te leiden, of op een of andere organisatie die dit onderneemt? Christus zegt: ‘Geef gij hun te eten.’ Gebruik de middelen, de tijd, de bekwaamheid die u hebt. Breng uw gerstebroden bij Jezus. Ofschoon uw bronnen niet voldoende zullen zijn om duizenden te voeden, kunnen zij voldoende zijn om één persoon te voeden. In de hand van Christus kunnen zij velen voeden. Doe als de discipelen, geef wat u hebt. Christus zal de gift vermenigvuldigen. Hij zal eerlijk, eenvoudig vertrouwen in Hem belonen. Dat wat slechts een magere voorraad scheen, zal blijken een rijk feestmaal te zijn. ‘Wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, *zal ook mildelijk oogsten...*’ ” –*De weg tot gezondheid*, blz. 34 (cursief toegevoegd).

Natuurlijk kunnen wij armoede niet de wereld uitbannen, maar we kunnen het lijden van enkelen verlichten met dit vermenigvuldigend

effect. Met vijf broden en twee vissen werden duizenden mensen gevoed, dankzij Jezus' zegening. Vandaag de dag kan datzelfde wonder nogmaals plaatsvinden. Laten we het kleine brood dat we kunnen ter beschikking stellen aan mensen in nood, en morgen zullen we inzien hoeveel mensen voedsel hebben ontvangen door onze kleine humanitaire daad.

Dikwijls leert Gods woord ons dat kleine alledaagse daden grote zegeningen voort kunnen brengen; denk aan de weduwe van Sarefat en de twee penninkjes van de arme weduwe, om enkele voorbeelden te noemen van vrijgevigheid die gezegend werden door onze hemelse Vader. In iedere gemeente, hoe klein deze ook mag zijn, we vinden altijd wel een zwakke broeder die de hulp nodig heeft van een sterkere broeder en van degenen die zichzelf verloochenen om hun naaste te helpen.

Zelfverloochening is het sleutelwoord. Wat ben ik bereid op te geven voor Mijn Heer? Als ik mijn zelfzuchtig hart volg, ben ik niet in staat om iets op te geven; als ik mij concentreer op mijn eigen werkelijke, of veronderstelde behoeften, zal ik blijven zoeken naar nieuwe manieren om elke dag dingen te verwerven – dat beetje extra zal mij voldoening geven. Onze Heer is ons grote voorbeeld, **zelfverloochening** daarbij inbegrepen. “Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar *Zichzelf ontledigd heeft* door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.” Filippiensen 2:6-8, (HSV, cursief toegevoegd).

Gods Zoon **gaf** de hemel **op** en Zijn eigen leven om ons allen de mogelijkheid tot verlossing te geven. Wat zijn wij bereid op te geven om iets aan onze naaste te geven? De offerande die God behaagt, is hetgeen voortkomt uit het **onzelf verloochenen**. De financiële waarde is niet relevant voor onze hemelse Vader; het belangrijkste is de oprechte beweegreden van het gebaar. Wij zijn geroepen om aan anderen niet alleen te geven wat van ons is, maar ook wat we eigenlijk nodig hebben.

Een ieder van ons heeft zijn of haar eigen lijst van prioriteiten ter genoegdoening. Als we die vergelijken, zullen we verschillen zien, die ons doen nadenken en ons zelfs de kracht geven om iets op te geven waar we ons aan kunnen vastklampen.

Ik heb nieuwe kleren nodig, en er is uitverkoop! Ben ik in staat om mijzelf dat kledingstuk te onthouden en het te geven aan iemand die een grotere behoefte heeft dan ik? Op dit moment is dit wat wij van u vragen – **een daad van zelfverloochening** om een broeder, een vriend, te helpen, een vreemdeling, die op duizenden kilometers afstand, smeekt om uw hulp.

Recent werden verschillende landen getroffen door natuurrampen, en veel van onze broeders en zusters hebben – op hun leven na – alles moeten verliezen. Offergaven werden verzameld en gestuurd, maar er zijn nog steeds behoeften. Dus in het belang van degenen die getroffen werden alsook vele anderen die lijden en behoeftig zijn, voelen we ons geroepen een beroep op u te doen om hen samen met ons te helpen. Laten we ter gelegenheid van deze speciale collecte voor de Barmhartige Samaritaan afdeling onze kracht en moed tonen door middel van een daad van **zelfverloochening!**

“Welgelukzalig is hij, die zich verstandig gedraagt jegens een ellendige; de Heere zal hem bevrijden ten dage van het kwaad. De Heere zal hem bewaren, en zal hem bij het leven behouden; hij zal op aarde gelukzalig gemaakt worden. ...” Psalm 41:2, 3. “Die zich over de arme ontfermt, leent de Heere, en Hij zal hem zijn weldaad vergelden.” Spreuken 19:17. Namens de Afdeling Barmhartige Samaritaan medewerkers en van allen die hulp gegeven hebben, danken wij u bij voorbaat voor uw gave en uw **zelfverloochenende daad!**

Uw broeder en mededienaar in de Heer,

Stefano La Corte
Leider van de Afdeling Barmhartige Samaritaan binnen de
Generale Conferentie

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor
de Generale Conferentie, afdeling Barmhartige Samaritaan**

Dat God uw liefdevolle, gulle gave mag zegenen!

6^e Les

Sabbat 7 mei 2016

Sabbatbegin 21.14^{u.} ↔ 21.15^{u.}

Ware vriendschap

“Jonathan, door geboorte de erfgenaam van de troon, wist nochtans dat hij door Goddelijke beschikking opzij was geschoven; maar voor zijn mededinger was hij de beste en trouwste vriend, want met gevaar van zijn eigen leven beschermde hij dat van David. Hij schaarde zich aan de kant van zijn vader gedurende de donkere dagen van zijn ondergaande macht en viel dan ook op het laatst aan zijn zijde; zo wordt de naam van Jonathan als een schat in de hemel bewaard, terwijl deze op aarde getuigt van het bestaan en de kracht van een onbaatzuchtige liefde.” –*Karaktervorming*, blz. 156.

David en Jonathans vriendschap

- 1. Wat voor relatie kwam er tot stand tussen prins Jonathan en David na Davids overwinning op Goliath en zijn gesprek met koning Saul? Hoe ver reikte hun vriendschap? 1 Samuël 18:1, 3.**

“Toen David Goliath had verslagen, hield Saul hem bij zich, en wilde hem niet laten terugkeren naar zijn vaders huis. En het geschiedde ‘dat de ziel van Jonathan verknocht werd aan die van David; en Jonathan had hem lief als zichzelf’. Jonathan en David sloten een verbond om elkaar als broers te behandelen: De koningszoon ‘trok de mantel uit, die hij droeg, en gaf die aan David, ook zijn wapenrok, zelfs zijn zwaard, zijn boog en zijn gordel’. David kreeg grote verant-

woordelijkheid, maar hij bleef bescheiden, en won de genegenheid zowel van het volk als van het huishouden van de koning.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 592.

2. **Wat was Jonathans mening over David, terwijl de houding van koning Saul volledig veranderde, en jaloers en achterdochtig werd ten aanzien van David en zelfs meerdere keren probeerde om hem te doden? 1 Samuël 19:1, 2, eerste gedeelte.**

“Saul bleef echter niet lang vriendschappelijk gestemd tegenover David. [...] De duivel van afgunst sloop het hart van de koning binnen. Hij was boos omdat David boven hem werd geëerd in het gezang der vrouwen van Israël. In plaats van deze jaloerse gedachten de kop in te drukken, toonde hij de zwakheid van zijn karakter door uit te roepen: ‘Aan David hebben zij tien duizenden gegeven, maar aan mij de duizenden; ook het koningschap zal nog voor hem zijn.’

Eén grote fout in Sauls karakter was zijn verlangen om geprezen te worden. Deze karaktertrek beheerste zijn gedachten en daden. Alles werd gekenmerkt door zijn verlangen naar lof en zelfverheffing. Zijn gevoel voor goed en kwaad werd bepaald door de lage maatstaf van de toejuicing van het volk. Niemand is veilig die zijn leven laat leiden door de lof van mensen, zonder eerst Gods goedkeuring te zoeken. Saul streefde ernaar in het oog van de mensen de eerste te zijn. Toen hij dit zegelied hoorde, vatte de gedachte post in zijn geest dat David de harten van het volk zou winnen en in zijn plaats zou regeren.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 592, 593.

Een vriend informeren en beschermen

3. **Welke vertrouwelijke informatie gaf Jonathan om het leven van zijn vriend te beschermen? Zouden wij ook zo onze broeders beschermen, terwijl we het risico van dodelijk gevaar kennen? Hoe kan iemand Gods voorzienigheid zien in zulke complexe omstandigheden? 1 Samuël 19:1, laatste gedeelte, 2.**

“God had in Zijn voorzienigheid David met Saul in aanraking gebracht. De plaats van David aan het hof zou hem bekendmaken met het bestuur en hem voorbereiden op zijn toekomstige taak. Het zou hem in staat stellen het vertrouwen te winnen van het volk. De tegenslagen en ontberingen die hem te beurt vielen door de vijandschap van Saul zouden hem ertoe leiden meer op God te vertrouwen en zich volkomen van Hem afhankelijk te voelen. Ook de vriendschap met Jonathan was door God bedoeld om het leven van de toekomstige heerser van Israël te beschermen. In al deze dingen werkte God Zijn plannen uit, zowel voor David als voor het volk Israël.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 592.

- 4. Hoe verdedigde Jonathan David openlijk in een gesprek met zijn vader door hem objectief en positief neer te zetten? Wie voert in de hemel een soortgelijk werk uit van bemiddeling voor iedere schuldige zondaar? 1 Samuël 19:4, 5.**

“Jonathan maakte aan David de plannen van de koning bekend en smeekte hem zich te verbergen, terwijl hij er bij zijn vader op zou aandringen om het leven van de bevrijder van Israël te sparen. Hij hield de koning voor wat David had gedaan om de eer en zelfs het voortbestaan van het volk te redden, en welk een vreselijke schuld zou rusten op de moordenaar van iemand die door God was gebruikt om de vijanden te verstrooien. Het geweten van de koning werd wakker geschud en zijn hart werd verzacht. En Saul zwoer: ‘Zo waar de Here leeft, hij zal niet ter dood gebracht worden.’ David werd voor de

koning gebracht en was in zijn dienst zoals dat in het verleden het geval was geweest.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 595.

Een verdediging tegen een onrechtvaardige beschuldiging

- 5. Welk ernstig beroep deed David – gezien het met de dag steeds gevaarlijker voor hem werd – op zijn vriend Jonathan? Welk plechtige overeenkomst sloten zij? 1 Samuël 20:1, 13-17, 23.**

“Zijn hart bloedde, en hij verlangde ernaar zijn vriend Jonathan nog een keer te ontmoeten. Daar hij van zijn onschuld overtuigd was, zocht hij de zoon van de koning op en deed een ontroerend beroep op hem. ‘Wat heb ik gedaan?’ vroeg hij. ‘Wat is mijn ongerechtigheid? of wat is mijn zonde jegens uw vader, dat hij mij naar het leven staat?’ Jonathan was overtuigd dat zijn vader van mening was veranderd en niet langer het leven van David zocht. En Jonathan zei tot hem: ‘Dat zij verre, u zult niet sterven! Zie, mijn vader doet hoegenaamd niets, zonder het mij toe te vertrouwen. Waarom zou mijn vader dan deze zaak voor mij verborgen houden? Het is niet waar.’ Na de opmerkelijke bewijzen van Gods macht kon Jonathan niet geloven dat zijn vader er nog op uit was om David kwaad te doen, omdat dit opstand tegen God zou betekenen. Maar David was

nog niet overtuigd. Met diepe ernst zei hij tegen Jonathan: ‘Zo waar de Here leeft en zo waar u leeft, er is slechts één schrede tussen mij en de dood.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 597.

- 6. Op wat voor nobele manier beschermde Jonathan David nog meer? Hebben wij op een soortgelijke wijze iets gedaan voor een broeder of zuster, die onterecht beschuldigd werd? Hoe legden deze twee hechte vrienden hun leven en hun kinderen voor altijd in de handen van God, terwijl zij een hartverscheurend afscheid van elkaar namen? 1 Samuël 20:31, 32, 41, 42.**

“Opnieuw kwam Jonathan voor zijn vriend tussenbeide met de bede: ‘Waarom zou hij ter dood gebracht worden? Wat heeft hij gedaan?’ Deze woorden vergrooten de satanische woede van de koning, en de speer waarmee hij David had willen doden, wierp hij nu naar zijn eigen zoon. De prins was bedroefd en verontwaardigd en verliet de aanwezigheid van de koning, omdat hij niet langer als gast aan het feest wilde deelnemen. Zijn ziel ging gebukt onder verdriet, toen hij de afgesproken plaats naderde waar hij David op de hoogte zou brengen van de houding van de koning tegen hem. Ze vielen elkaar om de hals en weenden bitter. De onbeheerste toorn van de koning wierp zijn sombere schaduw op het leven van de vrienden. Ze konden hun verdriet niet onder woorden brengen. De laatste woorden van Jonathan tot David waren, toen ze van elkaar afscheid namen om elk een andere weg in te slaan: ‘Ga in vrede; daar wij immers beiden in de naam des Heren elkander gezworen hebben; de Here

zal tussen mij en u staan en tussen mijn en uw nakomelingen voor altijd.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 598.

Vriendschap tussen ware broeders in Christus

7. **Hoe beschouwde David Jonathan? Welke relatie zou er moeten bestaan tussen broeders in Christus? En hoe kunnen Jezus' volgelingen op deze manier herkend worden? 2 Samuël 1:26; Spreuken 18:24; Johannes 15:15.**

“... De vriendschap met Jonathan was door God bedoeld om het leven van de toekomstige heerser van Israël te beschermen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 592.

“U heeft het Voorbeeld, Jezus Christus; wandel in Zijn voetstappen, en u zult geschikt gemaakt worden om welke positie dan ook te vervullen, waarvoor u geroepen kunt worden. U zult worden ‘geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijk u geleerd bent, overvloedig zijnde daarin met dankzegging.’ (Kolossensen 2:7) U hoort niet te voelen dat u een slaaf bent, maar een zoon van God; dat u erg geliefd bent en van zo'n grote waarde gezien wordt, omdat God u van Zichzelf heeft gemaakt door een oneindige losprijs te betalen voor uw vrijheid. Jezus zegt: ‘Ik noem u niet meer slaven;... maar Ik heb u vrienden genoemd.’ (Johannes 15:15) Wanneer u Zijn wonderbaarlijke liefde waardeert, zullen liefde en dankbaarheid in uw hart als een bron van vreugde zijn.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 303, 304.

Voor verdere studie

1 Samuël 23:16-18; 2 Samuël 1:26; 9:1; Spreuken 17:17.

Ter overdenking

- ◆ Hoe zou u de relatie tussen David en Jonathan beschrijven?
- ◆ Hoe kan hun voorbeeld een zegen zijn in uw ervaring?
- ◆ Wat zijn de eigenschappen van een echte vriend?
- ◆ Welk ander voorbeeld staat er in de Bijbel beschreven over een ideale relatie?
- ◆ Wie wil onze beste Vriend zijn?

De hut in brand

De enige man die eens een schipbreuk overleefde, kwam terecht op het strand van een klein onbewoond eiland. Hij smeekte God ernstig om hulp, maar terwijl hij dag na dag naar de horizon staarde, bleef de oceaan leeg. Uiteindelijk besloot hij om een houten hut te bouwen ter bescherming tegen de regen en plaatste er vervolgens al zijn bezittingen in. Op een dag, na een zoektocht naar voedsel op het eiland, kwam hij terug naar zijn hut en vond het in vuurvlammen en rook hemelhoog opstijgen. Het ergste was dat hij nu álles had verloren. Hij was verbijsterd, verdrietig en boos. “God, hoe kon U dit nu doen?” klaagde hij.

De volgende dag echter, werd hij wakker van het geluid van een schip dat het eiland naderde. De bemanning was gekomen om hem te redden. “Hoe wisten jullie dat ik hier zat?” vroeg de man.

“We zagen je rooksignaal”, antwoordden ze.

Het is makkelijk om ontmoedigd te raken wanneer dingen fout gaan, maar God werkt in ons leven ondanks de pijn en het lijden. David verloor het vertrouwen en de liefde van Saul en een aantal keer bijna zijn leven.

Maar de Heer had een oplossing en gaf hem de vriendschap en liefde van Jonathan, een diepe, oprechte liefde dat vandaag de dag nog altijd als een mooi voorbeeld dient. De volgende keer wanneer er een misverstand of een conflict op je pad komt, en je hut raakt in brand, kan het wel een teken zijn dat Gods genade naar u toe komt om u te helpen. –Bewerking van de website *Giorno per giorno col Signore* [Dag na dag met de Heer].

7^e Les

Sabbat 14 mei 2016

Sabbatbegin 21.25^{u.} ↔ 21.26^{u.}

Broederlijke liefde – deel 1

“Christus had de eerste discipelen gezegd dat ze elkaar moesten liefhebben zoals Hij hen had liefgehad. [...] De vijandschap van de wereld betekent niet het grootste gevaar voor de gemeente van Christus. Het boze dat in het hart der gelovigen wordt gekoesterd brengt de grootste ellende en vertraagt de vooruitgang van het werk van God. Er is geen beter middel om het geestelijk leven te verzwakken dan het koesteren van nijd, verdenking, het maken van aanmerkingen, en kwaaddenken. Anderzijds is het sterkste getuigenis voor het zenden van Gods Zoon in deze wereld het bestaan van harmonie en eenheid tussen mensen van verschillende geardeerdheid die met elkaar Zijn gemeente vormen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 399, 401.

Goddelijke liefde en broederlijke liefde

1. **Wat is Gods grootste eigenschap waardoor mensen zich tot Hem aangetrokken voelen? Johannes 4:8, tweede gedeelte, 16.**

“ ‘God is liefde’ Dat staat op elke ontluikende knop en op elk gras-prietje. De vriendelijke vogeltjes die de lucht vullen met hun vrolijke gezang, de fijngekleurde bloemen die hun volmaakte geur verspreiden, de statige bomen in het bos met hun rijk gebladerte van levend

groen – alles vertelt van de tedere, vaderlijke zorg die God voor Zijn kinderen heeft en van Zijn verlangen om hen gelukkig te maken” –*Schreden naar Christus*, blz. 10.

“De eerste les die kinderen moeten leren is, dat God hun Vader is. Deze les moet hen in de vroegste jaren geleerd worden. Ouders moeten zich realiseren dat zij verantwoordelijk zijn voor God om hun kinderen bekend te maken met hun hemelse Vader Dat God liefde is, moet bij elke les geleerd worden.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 576.

**2. Aan wie heeft hij specifiek Zijn grote liefde geopenbaard?
1 Johannes 4:9, 10; Romeinen 5:8.**

“In de liefde van God is de meest indrukwekkende ader van de kostbare waarheid geopend, en de schatten van Christus’ genade zijn opengelegd voor de gemeente en de wereld. ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft...’ Johannes 3:16. Wat voor een liefde is dit – wat een schitterende, niet te bevatten liefde – die ertoe leidde dat Christus zou sterven voor ons, toen wij nog zondaren waren! Wat een verlies is het voor de ziel, die de sterke aanspraken van de wet begrijpt, en er desondanks niet in slaagt om de genade van Christus, die veel meer inhoudt, te begrijpen. Het is waar dat de wet van God de liefde van God openbaart wanneer deze gepredikt wordt als de waarheid in Jezus; want bij de gave van Christus aan deze schuldige wereld dient in elk gesprek uitgebreid stil gestaan te worden.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 384.

**3. Als we dus God liefhebben, wie anders zullen we liefhebben?
Zijn we ons ervan bewust dat ware broederlijke liefde afhangt
van onze liefde voor de Heer? 1 Johannes 4:7, 21.**

“Na de uitstorting van de Heilige Geest gingen de discipelen uit om een verrezen Heiland te verkondigen, terwijl het heil der zielen hun enige verlangen was. Zij verheugden zich in de blijdschap die ligt in de omgang met heiligen. Zij waren vriendelijk, bedachtzaam, vol zelfverloochening, bereid om offers te brengen terwille der waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkander, openbaarden ze de liefde die zij in opdracht van Christus moesten openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden probeerden ze deze liefde in de harten van anderen te doen ontvlammen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 251.

Broederlijke liefde en geloofwaardigheid

4. Wat is – volgens de woorden van Jezus – de test van onze geloofwaardigheid? Welk nieuw gebod gaf Hij? Johannes 13:35, 34.

“De gelovigen moesten steeds de liefde koesteren die na de uitstorting van de Heilige Geest de harten der apostelen had beziel. Zij moesten uitgaan in een gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod: ‘Gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt.’ Johannes 13:34. Zó nauw moesten zij met Christus verbonden zijn, dat ze aan Zijn eisen konden voldoen. De kracht van een Heiland Die hen kon rechtvaardigen door Zijn gerechtigheid, moest verheerlijkt worden. [...] De wereld ziet met voldoening naar onenigheid onder christenen. Ze schept behagen in ontrouw. God vraagt om een verandering onder Zijn volk. Verbondenheid met Christus en met elkander is onze enige veiligheid in deze laatste dagen. Laten we satan niet in staat stellen, naar onze gemeenteleden te wijzen met de woorden: ‘Ziet hoe die mensen, terwijl ze staan onder de banier van Christus, elkander haten. Wij hebben van hen niets te vrezen zolang ze meer kracht besteden om elkander te bestrijden dan in een gemeenschappelijke strijd tegen mijn legers’” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 251; 250, 251.

Broederlijke liefde en gedrag

5. **Wat wordt ons – in plaats van bezig te zijn met nutteloze, minachtende gesprekken – opgedragen te doen wanneer we onze broeders ontmoeten, opdat we hen mogen versterken? 1 Thessalonicensen 5:11; Éfeze 4:29.**

“Door de apostel Paulus vraagt Christus van ons: ‘Uw spreken zij te allen tijde aangenaam.’ ‘Geen liederlijk woord kome uit uw mond, maar als u een goed woord hebt, tot opbouw, waar dit nuttig is, opdat zij, die het horen, genade ontvangen.’ Kolossensen 4:6; Éfeze 4:29. In het licht van deze teksten zien we, dat de woorden van Christus op de berg schertsende, spottende en onkuise gesprekken veroordelen. Zij eisen dat onze woorden niet alleen waar, maar ook rein zijn.

Zij die geleerd hebben van de wil van Christus zullen ‘geen deel’ hebben ‘aan de onvruchtbare werken der duisternis.’ Éfeze 5:11. In hun woorden zowel als in hun leven zullen zij eenvoudig, rechttuit en waar zijn; want zij bereiden zich voor op de gemeenschap met de heiligen in wier mond ‘geen leugen gevonden’ is. Openbaring 14:5.”
–*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 64.

6. **Wat zullen we altijd doen voor onze broeder, vooral in geval van ziekte? Kolossensen 1:9; 2 Thessalonicensen 1:11; Jakobus 5:16, tweede gedeelte.**

“Deze woorden werden duidelijk en krachtig uitgesproken: ‘Belijdt elkander de misdaden, en bidt voor elkander, opdat gij gezond wordt. Sluit aaneen; sluit aaneen, en hebt elkaar lief als broeders. Bidt samen.’ De Heer heeft de prijs betaald met Zijn eigen bloed voor de redding van de wereld. Hij verdroeg elke vernedering die de mensen konden verzinnen en satan kon bedenken, om het reddingsplan uit te voeren.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 527.

“Er is nog een werk dat onze aandacht vraagt bij de voorbereiding. Op deze dag moeten alle twisten of onenigheden, hetzij in het gezin, hetzij in de gemeente, worden bijgelegd. Elke verbittering, wrok en boos gevoel, moet uit het hart worden weggedaan. Ga in nederigheid naar elkaar toe en ‘belijdt uw gebreken, de een aan de ander, en bidt voor elkaar.’ ” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 34.

7. Wat zijn we bereid te doen in elke noodsituatie als we waarlijk verbonden zijn met Christus? Galaten 6:2; 5:13, laatste gedeelte; Romeinen 15:1.

“Door de voorwaarden van ons rentmeesterschap hebben we een verplichting op ons genomen, niet alleen tegenover God, maar tegenover de mens. Elk menselijk wezen heeft aan de oneindige liefde van de Verlosser de gaven van het leven te danken. Voedsel, kleding, beschutting, lichaam en geest en ziel – dat alles is gekocht door Zijn bloed. En door de daaruit voortvloeiende verplichting van dankbaarheid en van dienen, heeft Christus ons verbonden met onze medemensen. Hij gebiedt ons: ‘Dient elkander door de liefde’ Galaten 5:13. ‘In zoverre gij dit aan een van deze Mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.’ Matthéüs 25:40.

‘Ik ben een schuldenaar’, roept Paulus uit, ‘van Grieken en niet-Grieken, van wijzen en onwetenden’. Romeinen 1:14. En dat zijn ook wij. Door alles wat ons leven boven dat van anderen gezegend heeft, zijn wij onder een verplichting geplaatst ten opzichte van elk menselijk wezen, dat we van dienst kunnen zijn.” –*Karaktervorming*, blz. 139, 140.

Voor verdere studie

1 Korinthe 13:1-8, 13.

Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, blz. 139, 140. [*Testimonies for the Church*, vol. 5, blz. 167-169]

Testimonies to Ministers and Gospel Workers, blz. 505.

“ ‘Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.’ Hoe meer wij in karakter op onze Verlosser gaan lijken, des te groter zal onze liefde zijn voor hen voor wie Hij stierf. Christenen die een geest aan de dag leggen van onzelfzuchtige liefde voor elkaar, leggen een getuigenis af voor Christus dat ongelovigen niet zullen kunnen loochenen en waaraan zij geen weerstand kunnen bieden. Het is onmogelijk om de kracht van zo'n voorbeeld te schatten. Niets zal met zoveel succes de listen van satan en zijn gezanten kunnen verslaan, niets zal zo opbouwend zijn voor het koninkrijk van de Verlosser als de liefde van Christus die door de leden van de gemeente wordt gemanifesteerd. Vrede en voorspoed kunnen alleen worden genoten als zachtmoedigheid en liefde daadwerkelijk worden beoefend.

In zijn eerste brief aan de Corinthiërs zet Paulus het belang uiteen van die liefde die door de volgelingen van Christus gekoesterd moet worden: ‘Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had

de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal. Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde niet, ik ware niets. Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets.'

Ook al wordt er een indrukwekkend geloofsgetuigenis afgelegd, degene wiens hart niet is vervuld met liefde voor God en zijn medemensen is geen discipel van Christus. Ook al zou hij een groot geloof bezitten en zelfs kracht hebben om wonderen te verrichten, toch zou zonder liefde zijn geloof waardeloos zijn. Hij zou grote vrijgevigheid aan de dag kunnen leggen, maar als hij om de armen te voeden al zijn goederen te gelde maakte vanuit een ander motief dan onvervalste liefde, zou deze daad hem niet bij God in de gunst brengen. In zijn geestdrift zou hij zelfs de dood van een martelaar kunnen sterven, maar als hij verstoken zou zijn van het goud van de liefde, dan zou hij door God beschouwd worden als een misleide enthousiast of een ambitieuze hypocriet.

De apostel gaat door met het specificeren van de vruchten van de liefde: 'De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig.' De goddelijke liefde die het hart beheerst vernietigt trots en zelfzucht. 'De liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen.' De zuiverste vreugde komt voort uit de diepste vernedering. De sterkste en meest edele karakters berusten op geduld en liefde en een overgave in vertrouwen aan de wil van God.

Liefde 'kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.' Het hart waarin liefde heerst zal niet vervuld zijn met wraakgevoelens die door gekwetste trots en eigen liefde als ondraaglijk wordt ervaren. Liefde is niet achterdochtig; ze plaatst altijd de motieven en daden van anderen in het gunstigste licht. Liefde zal niet onnodig de fouten van anderen aan het licht brengen. Ze luistert niet gretig naar ongunstige verhalen over iemand, maar herinnert liever aan sommige van de goede eigenschappen van degene die belasterd wordt.

Liefde 'is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid.' Hij wiens hart vervuld is met liefde, heeft verdriet over de fouten en zwakheden van anderen; wanneer echter de waarheid overwint, wanneer echter de smet die de goede naam van een ander bezoedelde wordt weggenomen, of wanneer zonden worden beleden en verkeerde dingen worden recht gezet, dan verblijdt hij zich.

'Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij.' Liefde verdraagt niet alleen de fouten van anderen, maar geeft zich blij

over aan welk lijden of ongemak ook, dat zulke verdraagzaamheid met zich mee brengt.

Deze liefde ‘vergaat nimmermeer.’ Ze kan nooit haar waarde verliezen; ze is het kenmerk van de hemel. Als een kostbare schat zal ze door degenen die haar bezitten de poorten van de stad van God worden binnen gedragen.

De vruchten van de Geest zijn liefde, blijdschap en vrede. Wanklank en strijd zijn het werk van satan en de vrucht van de zonde. Als wij als volk willen genieten van vrede en liefde, moeten wij onze zonden wegdoen; wij moeten in harmonie komen met God, en dan zullen wij met elkaar in harmonie zijn. Laat ieder zich afvragen: Bezit ik de gave van de liefde? Heb ik geleerd om verdraagzaam en vriendelijk te zijn? Talenten, geleerdheid en welsprekendheid zullen zonder dit hemelse kenmerk even betekenisloos zijn als schallend koper of een rinkelende cimbaal. Helaas wordt deze kostbare schat van zo geringe waarde geacht en zo weinig gezocht door velen die belijden te geloven!” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 139, 140. [6T, p. 167-169].

“De deur van de gedachten dient te worden afgesloten voor: ‘Ze zeggen’, of ‘Ik heb gehoord’. Waarom zouden we niet – in plaats van jaloezie of kwade vermoedens toestaan in ons hart te komen – naar onze broeders en zusters gaan, en na eerlijk en vriendelijk de dingen hen voorgelegd hebben, die we gehoord hebben en schadelijk zijn voor hun karakter en invloed, met hen en voor hen bidden? Terwijl we geen gemeenschap kunnen hebben met degenen die de bittere vijanden van Christus zijn, dienen we die geest van zachtmoedigheid en liefde te ontwikkelen die onze Meester kenmerkte – een liefde die niet kwaad denkt, en niet gemakkelijk getergd raakt.

Laten we ijverig de zuivere beginselen ontwikkelen van het evangelie van Christus – de godsdienst, niet uit zelfvertrouwen, maar van liefde, zachtmoedigheid en nederigheid van hart. Dan zullen we onze broeders en zusters liefhebben, en hen hoger achten dan onszelf. Onze geest zal niet stilstaan bij een schandaal en geruchten. Maar ‘Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is,’ dienen wij dat te bedenken.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 505.

De eerste christenen en broederlijke liefde

Broederlijke liefde is altijd een speciaal kenmerk van de discipelen van Jezus geweest. Hoe kon men het grote debat met het heidendom en de

vijandigheid en de zware vervolging aangaan zonder deze samenhang, zonder de sterke liefdesband? Niet door de geleerdheid van haar beste denkers, maar door de liefde van de meest eenvoudige leden behaalde de gemeente de overwinning. In een boek ter verdediging, liet de oude apologete [verdediger van het geloof rond de twee de eeuw n. Chr.] Marcus Minucius Felix twee vrienden debatteren over het Christendom; een van hen was een afgodendienaar. In het gesprek geeft een van hen als commentaar: “Christenen hebben elkaar lief zelfs voordat zij elkaar hebben ontmoet.”

Een andere getuigenis over christelijke broederlijke liefde werd gegeven door de heidense spotter Lucianus van Samosata. Hoewel in zijn ogen christenen “fanatici en blinde gelovigen” waren – en hij spreekt van hen met spot – moet hij erkennen dat “Hun Wetgever hen heeft overtuigd om elkaar lief te hebben, en dus handelen zij volgens Zijn leer.” In werkelijkheid draagt de liefde van Christus overal dezelfde kleding, en net als broederlijke liefde verspreidt het zich over de hele aarde.

Dit is een prachtige getuigenis dat vele jaren geleden werd gegeven. Wat kan vandaag de dag gezegd worden? Kunnen buitenstaanders ons op dezelfde manier beschouwen zoals de heidenen de vroege christenen zagen? Laten we eraan denken dat het getuigenis van ons leven het beste is dat we kunnen geven. –Bewerking van: H. Schäfer, *Mach ein Fenster dran* [Sluit een venster], blz. 232, 233.

8^e Les

Sabbat 21 mei 2016

Sabbatbegin 21.35^u ↔ 21.37^u

Broederlijke liefde – deel 2

“Het is het grootste en noodlottigste bedrog te veronderstellen dat men geloof in eeuwig leven kan hebben, zonder christelijke liefde voor zijn broeders te bezitten. Wie God en zijn naaste liefheeft, is vervuld van liefde en licht. God is in hem en rondom hem. Christenen hebben de mensen rondom hen lief als kostbare zielen voor wie Christus is gestorven. Er bestaat niet zoiets als een liefdeloze christen; want ‘God is liefde’; ‘hieraan onderkennen wij dat wij Hem kennen: indien wij Zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in dien is de waarheid niet....’ ” –*Bijbelcommentaar*, blz. 408.

Broederlijke liefde en licht

1. **Wat staat geschreven in Gods woord over diegenen die elkaar oprecht liefhebben? 1 Johannes 4:7; 3:10.**

“Ware heiligmaking verenigt gelovigen met Christus en met elkaar door banden van teder medeleven. Deze eenheid doet voortdurend rijke stromen van christelijke liefde in het hart vloeien, die weer overstromen in liefde voor elkaar.

De eigenschappen die allen moeten bezitten, zijn het die de volkomenheid van Christus' karakter kenmerkten – Zijn liefde, geduld, onzelfzuchtigheid en goedheid. Deze kenmerken worden verkregen door het doen van vriendelijke daden met een vriendelijk hart.... [...] ‘Dit is Mijn gebod: Dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad.’ Dit is de vrucht, die aan God teruggegeven moet worden (MS 133, 1899).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 407, 408.

2. **In welke toestand bevinden wij ons nog steeds, als wij een hekel hebben aan onze medemens? Wat voor hoop hebben we dan op het eeuwige leven, als we zulke gevoelens hebben? 1 Johannes 2:9; 3:15.**

“Deze natuurlijke broeders dienen volledig met elkaar verzoend te zijn, voordat ze de berisping van Gods werk, dat hun onenigheid heeft veroorzaakt, kunnen opheffen. ‘Hierin zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels openbaar. Een ieder, die de rechtvaardigheid niet doet, die is niet uit God, en die zijn broeder niet liefheeft.’ (1 Johannes 3:10) ‘Die zegt, dat hij in het licht is, en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nog toe.’ (1 Johannes 2:9) Degenen, die voor

God werken, dienen reine vaten te zijn, gewijd aan het gebruik van de Meester. ‘Reinigt u, gij, die de vaten des Heeren draagt!’ (Jesaja 52:11) ‘Indien iemand zegt: Ik heb God lief; en zijn broeder haat, die is een leugenaar; want die zijn broeder niet liefheeft, die hij gezien heeft, hoe kan hij God liefhebben, Die hij niet gezien heeft?’ (1 Johannes 4:20)” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 59, 60.

- 3. Als we onze broeder liefhebben, wat kan dan gezegd worden over onze wandel? Is er enig gevaar dat we in het donker lopen en zullen struikelen? 1 Johannes 2:10.**

“De Heer wacht om rijke zegeningen aan ons te verlenen, mits we voldoen aan de voorwaarden. We kunnen Hem niet verheerlijken terwijl we vasthouden aan twijfel. We dienen te geloven dat Hij precies zal doen wat Hij gezegd heeft dat Hij zou doen. Denk eraan dat we een levende Redder hebben. Als u zich niet luchthartig en blij voelt, onteer God niet door over uw gevoelens te praten. Spreek over de beloftes, over de gewilligheid van Jezus om te zegenen; en voordat u zich ervan bewust bent, zal de wolk omhooggaan, licht zal in uw ziel komen, en u zult vrede en rust in Jezus vinden. Koester liefde. ‘Hebt elkander hartelijk lief, met broederlijke liefde, met eer de een de ander voorgaande.’ Romeinen 12:10. Maak er de gewoonte van om woorden van blijde hoop en moed te gebruiken, woorden van liefde en waardering, die de harten zal verbinden. ‘Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.’ 1 Johannes 1:7.” –*Gospel Workers*, blz. 437, 438 (1892).

In woord en daad

- 4. Helpt het om alleen maar te zeggen dat we iemand liefhebben, zonder dit echt te tonen door onze daden? 1 Johannes 3:18; 1 Petrus 1:22; Romeinen 12:9.**

“Ongelovigen letten op of het geloof van belijdende christenen een heiligende invloed uitoefent op hun leven. Ze ontdekken heel spoedig de gebreken in hun karakter en de tegenstrijdigheden in hun leven. [...] Christenen zijn allen leden van één gezin, allen kinderen van dezelfde hemelse Vader, met dezelfde zalige hoop op de onsterfelijkheid. [...] ‘Laten wij niet liefhebben met de tong’, schrijft de apostel, ‘maar met de daad en in waarheid’ (1 Johannes 3:18).”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz, 401, 402.

Liefde is actief

5. Wat toont dat we de Heer liefhebben en dat we met Hem in hechte verbinding staan? Johannes 14:15; 1 Johannes 5:3.

“Er zijn voorwaarden voor de vervulling van Gods geboden en het gebed kan nooit de plaats van de plicht innemen. ‘Wanneer gij Mij liefhebt,’ zegt Christus, ‘zult gij Mijn geboden bewaren.’ ‘Wie Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door Mijn Vader; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren’ (Johannes 14:15, 21). Zij die God hun smeekbeden voorleggen en aanspraak maken op Zijn belofte terwijl zij niet voldoen aan de voorwaarden, beledigen Hem. Zij gebruiken de naam van Christus als hun garantie voor de vervulling van de belofte, maar zij doen niet de dingen, die hun geloof in en hun liefde voor Christus tonen.

Velen schieten tekort ten aanzien van de voorwaarde om door de Vader te worden aangenomen. Wij moeten zorgvuldig het vertrouwen, waarmee wij tot God naderen, onderzoeken. Als wij ongehoorzaam zijn, houden wij de Heer een rekening voor om deze te voldoen, terwijl wij niet hebben voldaan aan de voorwaarden waarop deze kan worden voldaan. Wij houden God Zijn beloften voor en vragen Hem

deze te vervullen, terwijl Hij door dit te doen Zijn eigen naam zou onteren.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 82.

- 6. Wat is de goddelijke liefde bereid te doen in ons wanneer om hulp wordt gevraagd? Romeinen 15:2; Filippensen 2:4; 1 Timótheüs 6:17-19.**

“De apostel Paulus laat het enige ware gebruik van rijkdommen zien, en hij verzoekt Timótheüs om de rijken opdracht te geven goed te doen, zodat ze rijk zullen zijn in goede daden, bereid om te verdelen, genegen om met elkaar in verbinding te staan; want door dat te doen leggen ze een goede fundering voor de tijd die komen gaat – daarmee refererend aan het sluiten van de genadetijd – dat ze aanspraak kunnen maken op het eeuwige leven. De lessen van Paulus komen perfect overeen met de woorden van Christus: ‘Maakt uzelf vrienden uit de onrechtvaardige Mammon, opdat, wanneer u ontbreken zal, zij u mogen ontvangen in de eeuwige tabernakelen.’ (Lukas 16:9) Godsvrucht met tevredenheid is een groot gewin. Hier vindt men het ware geheim van geluk, en echte voorspoed van ziel en lichaam.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 542.

- 7. Hoe zullen diegenen, die vervuld zijn met Gods liefde reageren op kwaadsprekerij? Romeinen 12:21; Lukas 6:27.**

“Neemt geen wraak. Verwijdert zo veel u kunt alle oorzaken tot misverstand. Vermijdt de schijn van kwaad. Doe alles wat in uw macht ligt, zonder dat u uw principes opgeeft om anderen gunstig te stemmen. ‘Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat uw gave daar, vóór het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder, kom en offer daarna uw gave’. Matthéüs 5:23, 24.

Als ongeduldige woorden tot u gesproken worden, antwoordt nooit op dezelfde toon. Bedenkt dat ‘een zacht woord de grimmigheid afkeert’. Spreuken 15:1. En er is wonderbaarlijke macht in stilte. Iemand antwoorden die kwaad is, maakt dat soms alleen maar ernstiger. Maar boosheid, met zwijgen beantwoord in een verdraagzame geest, ebt snel weg. Houdt onder een storm van bijtende, beschuldigende woorden de gedachten staande op het woord van God. Houdt in verstand en hart Gods beloften bewaard. Als u slecht behandeld wordt of verkeerd beschuldigd, herhaal dan die kostbare beloften in plaats van boze antwoorden te geven” –*De weg tot gezondheid*, blz. 416, 417.

Voor verdere studie

Johannes 14:21, 23; Prediker 10:12.

Liefde transformeert

Als iets koud is, dient men het op te warmen! “Maar wat als men zelf koud is....?”

Hebt u ooit wel eens gehoord over iets dat warm gemaakt moest worden terwijl het al heet was? Misschien was u blij om een elektrische deken te krijgen, maar als u warm was geweest, zou u die dan nodig gehad hebben? Aangezien het echter warm was en u het koud had, voorzag de deken u van warmte.

Men kan alleen iets kouds opwarmen door warmte uit te stralen.

Hoe kan een persoon geheiligd worden? God is liefde; en wanneer men veranderd is door de kracht van Zijn genade, zal Gods liefde overgebracht worden naar hem of haar, en die persoon zal een evenbeeld van God uitstralen. Denk aan het symbool van warmte – zonneshijn. Als u ervoor wilt zorgen dat iemand kan genieten van de warmte, dient u eerst zelf warm te zijn. Een blok ijs kan niet op de zon lijken, totdat het gesmolten is en het water heet is geworden en verdamp! Als u dus wilt dat iemand warm wordt omdat u warmte uitstraalt, zou u hem kunnen helpen om liefdevol te worden door hem lief te hebben en praktisch uw liefde te tonen! –Bewerking van: A.A. Combes, *Gott spricht* [God spreekt], blz. 30, 31.

9^e Les

Sabbat 28 mei 2016

Sabbatbegin 21.45^{u.} ↔ 21.46^{u.}

Broederlijke liefde – deel 3

“Een van de sterkste bewijzen van waarachtige bekering is dat men God en mensen liefheeft. Zij die Jezus als hun Verlosser aannemen, hebben een diepe, oprechte liefde voor anderen die hetzelfde kostelijke geloof bezitten. Zo was het met de gelovigen te Thessalonica. ‘Over de broederliefde’, schreef de apostel, ‘is het niet nodig u te schrijven; immers, gij hebt zelf van God geleerd elkander lief te hebben; gij doet dat dan ook ten aanzien van alle broeders in geheel Macedonië. Maar wij vermanen u, broeders, dit nog veel meer te doen, ...’ –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 193.

De enige bron van liefde

1. **Wat is de bron van liefde? Wie plantte de zaden van liefde in de mens? 1 Johannes 4:10; 2 Korinthe 5:21.**

“Wanneer we Christus beschouwen, vertoeven we op de oever van een onmetelijke liefde. We trachten van deze liefde te spreken, maar woorden schieten te kort. We overdenken Zijn leven op aarde, het offer dat Hij voor ons bracht, Zijn werk in de hemel als onze Middelaar, en de woningen die Hij bereidt voor hen die Hem liefhebben, en we kunnen slechts uitroepen: O, hoogte en diepte van de liefde van Christus! ‘Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en Zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden’. ‘Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden’. (1 Johannes 4:10; 3:1)

In iedere ware discipel brandt deze liefde als een heilig vuur op het altaar van het hart. Het was op de aarde, dat de liefde Gods door Christus werd geopenbaard. En op aarde moeten Zijn kinderen door een onberispelijke levenswandel deze liefde weerkaatsen. Op deze wijze worden zondaren tot het kruis geleid, en aanschouwen zij het Lam Gods.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 247.

2. Dus wanneer is iemand in staat om anderen lief te hebben? Wie dient in hem te wonen en te regeren voordat liefde voortgebracht kan worden? 1 Johannes 4:12; 2:5.

“De eigenschappen die God het meest waardeert zijn liefde en reinheid. Deze eigenschappen moeten door iedere christen gekoesterd worden. ‘Een ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God.’ ‘Indien wij elkander liefhebben, blijft God in ons en Zijn liefde is in ons volmaakt geworden.’ ‘Wij zullen Hem zien gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is.’ ”
–*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 74.

“Er is onder ons een zeer beperkt aantal echte, onzelfzuchtige liefde. De Heer zegt: ‘Een ieder, die liefheeft, is uit God geboren, en kent God; Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want God is liefde.’ ‘Indien wij elkander liefhebben, zo blijft God in ons, en Zijn

liefde is in ons volmaakt.’ 1 Johannes 4:7, 8, 12.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 137.

Omgaan met beledigingen en zwakheden

3. Hoe reageert goddelijke liefde in het geval van belediging of mishandeling? Romeinen 12:17; 1 Thessalonicensen 5:15.

“Het doet pijn wanneer iemand voor wie u zo veel gedaan hebt, uw vijand wordt, doordat hij onder invloed is gekomen die tegengesteld is aan die van u. Maar doet u niet bijna hetzelfde bij Jezus wanneer u zich van Hem afkeert? Hij is uw beste Vriend geweest. Hij heeft alles gedaan wat Hij maar kon om uw liefde te winnen. Hij vroeg u Hem te vertrouwen. Hij heeft u gevraagd om tot Hem te komen met al uw lasten en verdriet, en Hij heeft Zijn woord gegeven om u rust en vrede te geven als u Zijn juk en Zijn lasten wil dragen. Hij geeft aan dat Zijn juk zacht is en Zijn last licht. Laat zien dat u dit gelooft. Neem Gods woord aan. U zou nooit kunnen hebben staan waar u nu staat, de verantwoordelijkheden dragen die u hebt gedragen, tenzij Jezus u speciale hulp had gegeven. Erken dit. Prijs God voor de hulp die Hij voor u is geweest, en vertrouw Hem nog steeds.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 129.

4. Welke houding zullen we hebben wanneer we tekortkomingen zien in anderen en Gods liefde in ons is? Lukas 6:36; Jakobus 3:17.

“God is altijd bezig te geven; en aan wie worden Zijn gaven geschonken? Aan hen die een karakter zonder gebreken bezitten? ‘Hij

doet Zijn zoon opgaan over bozen en goeden, en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen” Matthéüs 5:45. Ondanks de zondigheid der mensheid, ondanks dat wij het hart van Christus zo vaak grieven en laten zien hoe onwaardig we zijn, zo stuurt Hij ons toch niet weg wanneer wij Hem om vergiffenis vragen. Hij schenkt ons Zijn liefde overvloedig en Hij vraagt ons: ‘Hebt elkander lief gelijk Ik u liefgehad heb’. Johannes 13:34.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 549.

Andere aanwijzingen van Gods liefde in ons

- 5. Wat dient er te gebeuren als iemand zondigt en aan een onbehoorlijke houding vasthoudt? Wat zal een oprechte broeder in Christus doen, en wat zal hij niet doen, in zo’n situatie? Spreuken 17:18; Galaten 6:1; 1 Thessalonicensen 5:14.**

“Als één van deze kleinen valt en iets tegen u misdoet, is het uw werk zijn herstel te bewerken. Wacht niet tot hij de eerste poging tot verzoening doet. ‘Wat dunkt u?’ zei Jezus, ‘indien een mens in het bezit is gekomen van honderd schapen en één ervan raakt verdwaald, zal hij dan niet de negenennegentig op de bergen laten en heengaan om het dwalende te zoeken? Ik zeg u dat hij zich over dat ene meer verblijdt dan over de negenennegentig die niet verdwaald waren. Zo bestaat bij uw Vader die in de hemelen is de wil niet dat één dezer kleinen verloren gaat.’ [...]

Breng hem niet in verlegenheid door zijn fout aan anderen te openbaren en maak Christus niet te schande door de zonde of dwaling bekend te maken van iemand die Zijn naam draagt. Vaak moet de waarheid onomwonden tot de dwalende worden gezegd. Hij moet ertoe gebracht worden zijn fout in te zien, zodat hij zich kan veranderen. Maar het is niet uw werk hem te oordelen of te veroordelen.

Tracht niet uzelf te rechtvaardigen. Laat alles gericht zijn op zijn inkeer. Bij het behandelen van de gewonde ziel is er behoefte aan een heel voorzichtige aanraking, de uiterste fijngevoeligheid. Alleen de liefde, afkomstig van de Lijder van Golgotha kan hier helpen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 366, 367.

- 6. Welke instructie wordt er gegeven, zodat we er steeds voor kunnen zorgen dat een medebroeder niet struikelt in zijn geloof? Romeinen 14:13; 1 Korinthe 10:31.**

“Hij gebiedt ons, in al onze contacten met de verzochten en dwalenden te bedenken ‘gij mocht ook eens in verzoeking komen.’ (Galaten 6:1) Met gevoel voor onze eigen gebreken zullen wij medegevoel hebben voor de gebreken van anderen.

‘Want wie onderscheidt u? en wat hebt gij, dat gij niet ontvangen hebt?’ (1 Korinthe 4:7) ‘Want één is uw Meester en gij zijt allen broeders.’ (Matthéüs 23:8) ‘Gij echter, wat oordeelt gij uw broeder?’ ‘Of ook gij, wat minacht gij uw broeder?’ (Romeinen 14:10) Laten wij dan niet langer elkander oordelen, maar kom liever tot dit oordeel: uw broeder geen aanstoot of ergernis geven.’ (Romeinen 14:13)

Het is altijd vernederend als er op je fouten gewezen wordt. Niemand zou die ervaring bitterder moeten maken door nodeloze berisping. Nooit is er iemand teruggewonnen door verwijten, maar velen zijn daardoor afgestoten en zijn ertoe gebracht hun hart te verharderen, tegen de overtuiging in. Een zachtmoedige geest, een vriendelijke, innemende houding kan de dwalende redden en bedekt een menigte zonden.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 133, 134.

- 7. Wat dienen onze daden en spraak te kenmerken in onze dagelijkse omgang met anderen? Prediker 10:12; Kolossensen 4:6; 1 Petrus 3:15.**

“De belangrijkste eis voor ons spreken is, dat het rein, vriendelijk en waar is: ‘uiterlijk teken van ons innerlijk sieraad.’ (vgl. 1 Petrus 3:3, 4) ... De beste school om dit te leren is thuis.

Vriendelijke woorden zijn als dauw, als zachte regen voor onze ziel. De Schrift zegt over Christus, dat Zijn lippen vol genade waren: ‘om met het woord de moede te kunnen ondersteunen.’ ‘Laat uw woord te allen tijde aangenaam zijn,’ ‘opdat het genade geeft aan hen die het horen.’ (Jesája 50:4 NBG’51; Kolossensen 4:6; Éfeze 4:29).” –*Het Bijbels gezin*, blz. 362, 363.

Voor verdere studie

Kolossensen 3:12; Spreuken 6:1, 2; Hebreeën 3:12, 13.

Het horen en delen van de boodschap

Een enorme vrachtwagen botste achterop een klein voertuig, dat daardoor 75 voet [=23m] in het ravijn naar beneden stortte. De eigenaresse van het voertuig was een verlamde vrouw, die de auto bestuurde met speciale middelen. De vrouw, Linda Myers, probeerde om hulp te vragen via haar zendradio in de auto. Urenlang besteedde niemand aandacht aan haar oproepen voor hulp. Na veertien uur riep ze uiteindelijk uit: “Heer, laat iemand komen en me helpen!” Op dat moment hoorde een vrachtwagenchauffeur haar oproep en beantwoordde deze en riep de politie op via de radio. Dit

leidde tot onmiddellijke interventie, en de vrouw werd gered. Linda zei: “Als het je ontbreekt aan menselijke communicatie, dan is de Heer nog steeds bereid om je geroep te horen.”

Deze vrouw en de man in de Bijbel, die werd aangevallen op de weg van Jeruzalem naar Jericho, zijn niet de enigen die in serieuze moeilijkheden komen. Er zijn miljoenen gevangen in zonde en wanhoop; zij roepen dringend om noodhulp, en wij kunnen hen de boodschap geven van liefde en hoop, die de Heer aan ons toevertrouwd heeft. Zullen we het anders doen dan die vrachtwagenchauffeur, of zullen we ze snel te hulp schieten door ze de boodschap te geven die een leven kan redden? –Bewerking van de christelijke kalender *Più che vincitori in Cristo* [Meer dan overwinnaars in Christus], 5 januari 2011.

10^e Les

Sabbat 4 juni 2016

Sabbatbegin 21.53^{u.} ↔ 21.54^{u.}

Vrienden, vuur en geloof

“Jezus kent de omstandigheden van elke ziel. [...] Jezus wenst niet dat zij, die tegen zo’n prijs gekocht zijn, het doelwit worden van de verleidingen van de vijand. Hij wil niet dat wij overwonnen worden en verloren gaan. Hij, die de leeuwen in de kuil muilkorfde en met Zijn trouwe getuigen te midden van de vurige vlammen wandelde, is even bereid om ten onzen behoeve ieder kwaad in ons karakter te onderwerpen. Vandaag staat Hij voor het altaar van genade en biedt God de gebeden aan van degenen die Zijn hulp invoeren. Hij wijst geen schreiende, berouwvolle ziel af.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 64, 65.

Openlijk hun geloof belijden

1. Welke wet werd aangenomen in de tijd van de Joodse ballingschap, hoewel ons voorgaande voorbeelden van religieuze intolerantie in het Babylonische rijk niet bekend zijn? Wat deden de vertegenwoordigers van elke natie, taal en religie in het imperium, wanneer de muziek begon te spelen? Daniël 3:4-7.

“Toen Nebukadnessar dit grote beeld had gemaakt, gebod hij dat daaraan universele eer door iedereen bewezen zou worden, groot en klein, hoog en lag, rijk en arm (MS 24, 1891).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 273.

“De geschiedenis zal zich herhalen. Een valse godsdienst zal verheven worden. [...] Geweld is de laatste toevlucht van elke valse godsdienst. In het begin wordt aantrekkingskracht gebruikt, zoals de koning van Babylon de macht van de muziek en uiterlijk vertoon gebruikte. Toen deze aantrekkelijke middelen, bedacht door mensen die door satan waren geïnspireerd, er niet in slaagden de mensen ertoe te brengen het beeld te aanbidden, waren de hongerige vlammen van de oven gereed om hen te verteren. Dat zal nu ook het geval zijn. [...] Wij hebben dezelfde geest nodig die tot uiting kwam in Gods dienstknechten tijdens de strijd met het heidendom (ST 6 mei, 1897).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 670, 671.

“De wetten en overleveringen van mensen worden geplaatst boven Gods wet en zij, die trouw zijn aan Gods geboden worden gesmaad en vervolgd.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 101.

- 2. Wie hadden de moed en de kracht om het bevel en de heidense aanbidding te weerstaan? Heeft deze situatie veroorzaakt dat deze jonge mannen in hun geloof wankelden? Hoe hebben zij standvastig en vastbesloten hun overtuiging en geloof in de ware God beleden? Daniël 3:12, 16-18.**

“Maar God had anders besloten. Niet iedereen had de knie gebogen voor het afgodisch teken van menselijke macht. Te midden van de aanbiddende menigte waren drie mannen die vast besloten waren de God des hemels geen oneer aan te doen. Hun God was Koning der koningen en Heer der heren; voor geen ander zouden ze zich buigen. [...] Toen de drie Hebreëen voor de koning stonden, was deze ervan overtuigd dat zij iets bezaten dat andere wijzen uit zijn rijk misten. Ze waren getrouw geweest in het volbrengen van hun plichten. Hij zou ze nog een kans geven. Als ze slechts hun bereidheid wilden tonen zich met de menigte te buigen in aanbidding voor het beeld, zou alles goed zijn; ...” –*Profeten en koningen*, blz. 309.

Los en wandelend door het vuur

- 3. Zijn er aanwijzingen dat zij hebben geklaagd of verdriet hebben geuit naar God toe, omdat zij zulk een vreselijke beproeving moesten doorstaan? Boden zij weerstand toen zij werden vastgebonden en in de oven werden gegooid? Hoe kunnen we zulke standvastigheid, ongeacht de gevolgen, verklaren? Daniël 3:19-21; Psalm 9:10; 37:28.**

“Wij bezitten duidelijke voorbeelden van de ondersteunende kracht van vastberaden godsdienstige principes. [...] De gapende leeuwenkuil kon Daniël niet van zijn dagelijkse gebeden afhouden, evenmin kon de vurige oven Sadrach en zijn metgezellen er toe brengen te buigen voor de afgod die Nebukadnesar had opgericht. Jonge mensen die standvastige principes hebben, zullen goedkoop amusement vermijden, pijn verdragen, en zelfs eerder de leeuwenkuil en de vurige oven trotseren, dan God ontrouw te zijn. Let op het karakter van Jozef. Deugd werd zwaar op de proef gesteld, maar de overwinning was volledig. Op elk punt doorstond de edele jongeman de toets. Hetzelfde verheven en onbuigzame principe kwam bij elke verzoeking te voorschijn. De Heer was bij hem, en Zijn woord was wet.

Zo'n standvastigheid en onwrikbaar principe straalt het helderst als het in contrast staat met de zwakheid en de ondoelmatigheid van de jeugd van tegenwoordig. Op een enkele uitzondering na zijn het weifelaars die met alle winden meewaaien, vandaag zus en morgen zo.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 42.

- 4. Welk effect had de razende hitte van het vuur op de jongemannen en hun kleding? Wat was het effect van hun geloof en toewijding? Wat verbaasde de koning? Daniël 3:23-25.**

“Zo is het ook geweest in de geschiedenis van Gods volk in het verleden. Door de weigering om het grote gouden beeld dat Nebukadnezar had opgericht, te aanbidden, werden de drie Hebreërs in de gloeiende oven geworpen. Maar God bewaarde Zijn dienstknechten te midden

der vlammen, en ook de poging hen tot de afgodendienst te dwingen, liep uit op het brengen der kennis van de ware God aan de aanwezige vorsten en aanzienlijken van het machtige Babylonische rijk.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 159, 160.

Slechts de boeien verbrand

5. **Wat alleen werd verteerd door het vuur, waardoor de jongemannen bevrijd werden? Welke hoop kunnen wij hebben om compleet bevrijd te worden, als we denken aan de geestelijke boeien van de zonde? Met wie zouden we voortdurend in verbinding moeten staan? Daniël 3:20, 21, 25; Johannes 8:36.**

“De Hebreeuwse ballingen die vertrouwensposities in Babel bekleedden, hadden in leven en karakter hem de waarheid voorgehouden. Toen hun een verklaring van hun geloof was gevraagd, hadden ze deze zonder aarzeling gegeven. Duidelijk en eenvoudig hadden ze de beginselen van gerechtigheid voorgehouden, en op deze wijze anderen om hen heen onderwezen omtrent de God, die ze aanbaden. Ze hadden gesproken over Christus, de Verlosser, die komen zou; en in de gedaante van de vierde in het vuur herkende de koning Gods Zoon. Nu daalde Nebukadnessar van zijn troon, terwijl hij zijn grootheid en waardigheid vergat, en ging naar de deur van de oven, terwijl hij riep. ‘Gij dienaars van de allerhoogste God, treedt naar buiten en komt hier!’ (Daniël 3:26) Toen traden Sadrak, Mesak en Abednego voor de grote menigte en lieten zien dat ze ongedeerd waren. De aanwezigheid van hun Heiland had hen beschermd en alleen hun banden waren verbrand.” –*Profeten en koningen*, blz. 310, 311.

Met Gods Zoon

6. **Denkt u dat de vierde ‘Broeder’ in het vuur alleen maar met hen was in die kritieke omstandigheid, of dat Zijn constante aanwezigheid bij hen het geheim was van hun schitterende eenheid en succes? Hoe kunnen we op een gelijke wijze worden verenigd als broeders, en zulke ervaringen gezamenlijk meemaken? Daniël 3:25, laatste gedeelte; Psalm 37:5; 32:10, tweede gedeelte.**

“Welk een les ligt hierin voor de kleingelovigen, de wankelmoedigen, de lafhartigen in het werk van God! Welk een bemoediging voor hen, die zich niet laten afschrikken door dreigementen of gevaren! Deze getrouwe, standvastige karakters openbaren heiligmaking, hoewel ze er niet aan denken zich te beroemen op deze hoge eer. De hoeveelheid goede werken, tot stand gekomen door betrekkelijk onbekende maar toegewijde christenen, kan pas beoordeeld worden als de levenswerken openbaar gemaakt zullen worden en het oordeel plaats zal vinden en de boeken geopend zullen worden.

Christus vereenzelvigd zich met deze mensen. Hij schaamt zich niet hen broeders te noemen. Waar er nu slechts één onder ons is behoren er honderden te zijn die zo nauw verbonden zijn met God, en wier leven in zo strikte gehoorzaamheid aan Zijn wil is, dat ze helder schijnende lichten kunnen zijn, volkomen geheiligd in geest, ziel en lichaam.” –*Het geheiligde leven*, blz. 30, 31.

7. **Welk lof uitte de koning aan God, nadat hij had gezien dat niet eens een haar van deze gelovige mannen verschroeid was? Wie kozen er eeuwen later nog meer voor om Gods geboden te gehoorzamen en werden rijkelijk gezegend? Welk voorrecht hebben wij te kunnen doen, zodat mensen worden beïnvloed om de Heere in de hemel te loven? Daniël 3:26-28; Handelingen 5:27-29; Matthéüs 5:16.**

“De drie Hebreëen toonden aan heel het volk te Babel hun geloof in Hem, die ze aanbaden. Ze vertrouwden op God. In het uur van hun beproeving dachten ze aan de belofte: ‘Wanneer gij door het water trekt, ben Ik met u; gaat gij door rivieren, zij zullen u niet wegspoelen; als gij door het vuur gaat, zult gij niet verteren en zal de vlam u niet verbranden.’ (Jesája 43:2) En op wonderbare wijze was hun geloof in het levende Woord beloond ten aanschouwen van allen. Het bericht van hun wonderlijke verlossing werd naar vele landen verbreed door de vertegenwoordigers van de verschillende volken die door Nebukadnessar waren uitgenodigd voor de inwijding van het beeld. Door de trouw van Zijn kinderen werd God over heel de aarde verheerlijkt.” –*Profeten en koningen*, blz. 312.

Voor verdere studie

Deuteronomium 8:16; Romeinen 5:3; 1 Petrus 1:7; 4:12, 13.

Ter overdenking

- ◆ Wat zal gebeuren tijdens onze eerste beproeving wanneer we niet werkelijk verenigd zijn met God?
- ◆ Zoals thermometers de temperatuur kunnen meten, welke gebeurtenissen meten de graad van ons geloof?
- ◆ Welke les van standvastigheid en harmonie kunnen wij uit deze geweldige ervaring van de drie Hebreërs leren?
- ◆ Bent u vastberaden om de Heere uit de hemel te dienen en niemand anders?
- ◆ Zoals hun getuigenis de koning ertoe heeft bewogen om tot God te komen, hoe beïnvloedt ons getuigenis anderen?

De waarde van een liefdevol woord

De Russische auteur Leo Tolstoj liep eens op straat toen een bedelaar hem stopte om te vragen om een aalmoes. Tolstoj antwoordde: ‘Het spijt me, broeder, maar ik heb geen geld bij me, anders had ik het je graag gegeven.’

Het gezicht van de bedelaar lichtte op, en hij zei: ‘Dat is oké, meneer. U hebt mij meer gegeven dan waar ik om gevraagd heb, want u noemde mij “broeder” ’.

Het erkennen van een andere persoon als een broeder is een enorme eerste stap in het uitvoeren van de liefde die het evangelie bevat; hem daadwerkelijk behandelen als een broeder is een tweede stap. Moge de Heer ons helpen om alletwee te doen, want op deze manier zegenen we niet alleen een persoon, maar de Heer Zelf! –Bewerking van: S. Vila,

11^e Les

Sabbat 11 juni 2016

Sabbatbegin 21.59^{u.} ↔ 22.00^{u.}

Hoe liefelijk is het ...

“Gescheiden zijn van Christus is de oorzaak van verdeeldheid en tweedracht binnen het gezin en in de gemeente. Nader tot Christus komen betekent: nader tot elkaar komen. Het geheim van ware eenheid in de gemeente en in het gezin is niet diplomatie, niet een kwestie van een goede manager. Het is niet een bovenmenselijke worsteling om moeilijkheden te overwinnen – ook al moet hieraan wel veel gedaan worden – maar het is eenheid met Christus.” –*Het Bijbels gezin*, blz. 145.

Een goed en aangenaam iets

1. **Hoe wordt in de Psalmen het geluk van in harmonie samenleven uitgedrukt? Welke dingen symboliseren de geur en de heroplevende genade van harmonie? Psalm 133:1-3.**

“In de bergen van Juda zocht David een toevluchtsoord voor Sauls vervolging. Hij vond een wijkplaats in de spelonk Adullam, waar hij zich met een klein aantal mannen tegen een grote overmacht kon verdedigen. ‘Toen zijn broeders en zijn gehele familie dit hoorden, kwamen zij daar bij hem.’ Davids familie voelde zich niet veilig bij de gedachte, dat de onredelijke achterdocht van Saul zich tegen hen zou kunnen richten, omdat David tot hun familie behoorde. Ze wisten nu –

wat langzamerhand in heel Israël bekend geworden was – dat God David had uitverkoren als toekomstige heerser van Zijn volk. En ze geloofden dat ze bij hem veiliger zouden zijn, al was hij een vluchteling in een eenzame spelonk, dan het geval zou zijn wanneer ze blootgesteld waren aan de krankzinnige woede van een jaloerse koning.

In de spelonk van Adullam was de familie door sympathie en liefde verenigd. De zoon van Isai kon zingen, terwijl hij zich begeleidde op de harp: ‘Hoe goed en hoe lieflijk is het, als broeders ook tezamen wonen.’ Psalm 133:1 Hij kende de bitterheid van het wantrouwen van zijn eigen broers; en de eensgezindheid die in de plaats van verdeeldheid was gekomen, bracht blijdschap in het hart van de banneling. Hier dichtte David ook de zevenenvijftigste psalm.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 601.

2. Welke zegeningen zijn onderdeel van het wederzijds vertrouwen van verenigde broeders en zusters? Prediker 4:9-12; Jesaja 41:6.

“Voor de jeugd als ook voor de ouders en onderwijzers zou het goed zijn, de les van samenwerking zoals die in de Bijbel geleerd wordt, ter harte te nemen. Besteed onder die vele voorbeelden vooral aandacht aan de bouw van de tabernakel – die aanschouwelijke les van karaktervorming – waaraan het hele volk deelnam; ‘iedere man wiens hart hem dreef, ieder wiens geest hem drong’. Éxodus 35:21. Leest hoe te midden van armoede, moeilijkheden en gevaren de muren van Jeruzalem door de teruggekeerde gevangenen werden herbouwd, hoe de grote taak tot een succesvol einde werd gebracht omdat ‘het volk lust had om te werken’. Nehemía 4:6. Lees hoe de discipelen deel hadden in het wonder van de Heiland, toen de duizenden werden gespijzigd. Het voedsel vermeerderde in de handen van Christus, maar de discipelen ontvingen het brood en gaven het door aan de wachtende scharen.

‘Wij zijn leden van elkander’. Daarom ‘dient elkander, een ieder naar de genadegave die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods’. Éfeze 4:25; 1 Petrus 4:10. [...] ‘De een hielp de ander en zeide tot zijn makker: Houd moed!’ Jesája 41:6.”
–*Karaktervorming*, blz. 288.

Verscheidenheid is een bijzondere zegen

- 3. Wat benadrukte de apostel Paulus aangaande eenheid onder broeders en zusters? Waarom is de verscheidenheid van karakter, persoonlijkheid, en manier van denken geen onoverkomelijk obstakel voor de eenheid in Christus’ geestelijke koninkrijk? 1 Korinthe 1:10, 11; Éfeze 4:3-6.**

“Hoe was het met de apostel Paulus? Het nieuws dat hij ontving door het huishouden van Chloë over de toestand van de gemeente te Korinthe, was voor hem een aanleiding zijn eerste brief aan die gemeente te schrijven. Privé-brieven hadden hem bereikt, die de feiten meldden zoals ze waren, en in zijn antwoord legde hij enkele beginselen die, wanneer ze werden nagevolgd, de bestaande verkeerdheden zouden verbeteren. Met grote tederheid en wijsheid vermaant hij hen, dat, ze allen dezelfde dingen zullen spreken en dat er onder hen geen verdeeldheid moest zijn. [...]

Hij was gesteld ter bescherming van de Gemeente. Hij moest over zielen waken als iemand die God verantwoording schuldig is, en zou hij dan geen aandacht schenken aan de brieven over hun toestand van anarchie en verdeeldheid? Wel wis en zeker; en de terechtwijzing die hij hen zond, was even zeker geschreven onder de inspiratie van Gods Geest als zijn andere brieven. Maar toen

die terechtwijzingen kwamen, wilden sommigen zich daardoor niet laten verbeteren. Zij namen het standpunt in dat God niet tot hen door Paulus had gesproken, dat hij als mens louter zijn eigen opinie had weergegeven, en zij waren de mening toegedaan dat hun oordeel net zo goed was als dat van Paulus. Zo is het ook gesteld met velen onder ons volk die afgeweken zijn van de oude bakens en die hun eigen zienswijze hebben gevolgd.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 311, 312.

- 4. Waarom was het niet mogelijk om het probleem van het leerstellige geschil op te lossen, dat in Galatië ontstond? Waarom was het in tegenstelling mogelijk dat hetzelfde geschil in Jeruzalem vreedzaam werd, waar er zelfs nog meer leden waren? Handelingen 15:1, 2, 25-28.**

“In de gemeente te Antiochië had het vraagstuk der besnijdenis veel discussie en strijd tot gevolg. Ten slotte besloten de leden der gemeente, uit vrees dat een scheuring onder hen het gevolg zou zijn van een voortgezette discussie, Paulus en Barnabas met enige verantwoordelijke mannen uit de gemeente naar Jeruzalem te zenden, om de zaak aan de apostelen en oudsten voor te leggen. [...] De behandeling van de verschillende punten die alle deel uitmaakten van de ene hoofdkwestie, scheen de vergadering voor onoverkomelijke moeilijkheden te plaatsen. Maar in werkelijkheid had de Heilige Geest deze kwestie, waarvan de bloei, zo niet het gehele

bestaan van de christelijke gemeente afhankelijk scheen te zijn, reeds opgelost. [...] De Heilige Geest achtte het raadzaam de ceremoniële wet niet aan de heidense bekeerlingen op te leggen, en het inzicht van de apostelen stemde met het inzicht van de Heilige Geest overeen. Jacobus presideerde de raadsvergadering, en zijn uiteindelijke beslissing luidde: ‘Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastig vallen.’” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 141, 143, 144.

De basis van harmonie

- 5. Hoe belangrijk is de kwestie van eenheid en harmonie tussen broeders? Wat was Jezus' vurig gebed – met het kruis vlak vóór Hem – voor Zijn discipelen? Voor wie bad Hij nog meer? Johannes 17:11, 21, 20.**

“Men moet begrijpen dat volmaakte eenheid onder de arbeiders vereist wordt om Gods werk met succes uit te voeren. Om de vrede te bewaren, moeten allen wijsheid van de grote Leermeester vragen. Laat iedereen voorzichtig zijn wanneer men eerzuchtige voorstellen voor draagt, waardoor onenigheid zal ontstaan.

Wij moeten aan elkaar onderworpen zijn, geen mens is in zichzelf een volmaakt geheel. Door onderwerping van geest en wil aan de Heilige Geest moeten wij steeds leerlingen van de grote Leermeester zijn.

Bestudeer het tweede hoofdstuk van Handelingen. In de eerste gemeente werkte God krachtig door middel van hen die in harmonie bijeen kwamen. Op de dag van het Pinksterfeest waren zij allen eendrachtig bijeen.

Wij moeten aan de wereld tonen, dat mensen van alle nationaliteiten één zijn in Christus Jezus. Laten wij dan alle hinderpalen uit de weg ruimen en tot eenheid komen in dienst van de Meester.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 9, blz. 190.

6. **Waarmee vergelijkt de Bijbel een broeder die beledigd is? Wiens liefde alleen is in staat om alle obstakels tussen mensen weg te halen? Wat is noodzakelijk om moeilijkheden te overwinnen die ontstaan als gevolg van de gebruikelijke verschillen, gebreken en zwakheden die alle menselijke wezens hebben? Spreuken 18:19; Éfeze 2:14; 1 Korinthe 13:7.**

“In de dagen van Christus hadden zelfzucht, trots en vooroordeel een sterke, hoge scheidsmuur gebouwd tussen de aangewezen bewaarders van de heilige Godsspraken en ieder ander volk op de aardbol. Maar de Heiland was gekomen om dit alles te veranderen. De woorden die de mensen van Zijn lippen hoorden waren anders dan wat zij ooit gehoord hadden van priester of rabbi. Christus haalt de scheidsmuur neer, de eigenliefde, het scheidingsmakende vooroordeel van nationaliteit, en Hij leert een liefde voor allen die tot het menselijk geslacht behoren. Hij heft de mens uit boven de enge kring die hun zelfzucht voorschrijft; Hij doet alle grenzen en kunstmatige scheidings in de maatschappij te niet, Hij maakt geen verschil tussen burens en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Hij leert ons iedere ziel in nood te beschouwen als onze naaste, en de wereld als onze akker.”
–*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 42.

7. **Wat staat opgetekend aangaande de schitterende, harmonieuze geest die bestond in de apostolische gemeente? Hoe kan hetzelfde gelden voor de gemeente vandaag? Handelingen 2:42-47; Mattheüs 18:19, 20.**

“Na de uitstorting van de Heilige Geest gingen de discipelen uit om een verzezen Heiland te verkondigen, terwijl het heil der zielen hun enige verlangen was. Zij verheugden zich in de blijdschap die ligt in de omgang met heiligen. Zij waren vriendelijk, bedachtzaam, vol zelfverloochening, bereid om offers te brengen terwille der waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkander, openbaarden ze de liefde die zij in opdracht van Christus moesten openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden probeerden ze deze liefde in de harten van anderen te doen ontvlammen.

De gelovigen moesten steeds de liefde koesteren die na de uitstorting van de Heilige Geest de harten der apostelen had bezielde. Zij moesten uitgaan in een gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod: ‘Gelijk Ik u liefgehad heb, dat ook gij elkander liefhebt.’ Johannes 13:34. Zó nauw moesten zij met Christus verbonden zijn, dat ze aan Zijn eisen konden voldoen. De kracht van een Heiland Die hen kon rechtvaardigen door Zijn gerechtigheid, moest verheerlijkt worden.”
–*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 251.

Voor verdere studie

Filippenzen 1:27; Kolossensen 3:15; Romeinen 15:6, 7.

De muur

In een ruw en rotsachtige woestijn leefden twee kluizenaars. Ze hadden allebei een grot gevonden met een brede opening, die tegenover de ingang lag van de ander. Na jaren van gebed en hevige verstervingen, geloofde een van de twee kluizenaars dat hij de volmaaktheid had bereikt. De andere man was net zo vroom, opgewekt en vergevensgezind. Hij naam de tijd om te praten met de zeldzame pelgrims die naar die plek kwamen, troostte degenen die de weg kwijt waren, en gaf onderdak aan hen die de beschaving achter zich hadden gelaten.

Al mijn tijd is gewijd aan meditatie en gebed, dacht de eerste kluizenaar. Hij keurde de frequente maar kleine gebreken van de andere man af. Om laatstgenoemde te laten begrijpen wat – volgens zijn mening – ver van heiligheid was, besloot hij een steen te plaatsen bij de ingang van de grot, telkens wanneer zijn vriend een misstap deed. Wat was het gevolg? Na enkele maanden was zijn grot volledig versperd door een muur van grijze, verstikkende stenen. En de arme kluizenaar was ommuurd.

Was die arme kluizenaar de enige die ooit een muur opwierp om zichzelf van zijn vriend te scheiden en zichzelf daardoor insloot in een soort van gevangenis? Beledigingen, misverstanden, en onopgeloste problemen kunnen ertoe leiden dat wij hetzelfde doen – een muur opwerpen van vergelding, vermijding, afstand, en stilte. Zo sluiten we onszelf op in een gevangenis die we zelf gemaakt hebben. Hoe belangrijk is het dat we geen scheiding toestaan, muren opwerpen die rondom ons hart gebouwd worden! –Bewerking van: B. Ferrero, *A volte basta un raggio di sole* [Een zonnestraal is soms genoeg], blz. 24.

Indien uw broeder zondigt

“Here wil dat Zijn volgelingen zeer nauwgezet zijn in hun bemoeienis met elkander. Van hen moet een verheffende, herstellende, genezende kracht uitgaan. Maar vooral mag in de gemeente de juiste tucht niet verwaarloosd worden....

Gods liefde voor de gevallen mensheid is een bijzondere openbaring van liefde, want het is een liefde die voortvloeit uit barmhartigheid welke menselijke wezens niet verdienen. Barmhartigheid wijst reeds op de onvolmaaktheid van degene op wie ze wordt toegepast. Het is vanwege de zonde dat de genade werd uitgeoefend.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 208, 209.

Wie is verantwoordelijk?

1. **Mogen wij denken dat wij zelden fouten maken of gebrekkig gedrag vertonen? Wat is onze voornaamste christelijke plicht wanneer wij ons bewust worden van onze tekortkomingen? Jakobus 3:2; Spreuken 20:9; Matthéüs 5:23, 24.**

“Er schuilt een wonderlijke kracht in stilte. Als iemand ongeduldig tegen jou is, betaal dan niet met gelijke munt terug. Wanneer je iemand van repliek dient die boos is, dan werken woorden als een zweep, die de boosheid van de ander nog meer opjaagt. Maar boosheid die met zwijgen tegemoet wordt getreden sterft weg. Christenen moeten hun tong beteugelen, en zich vast voornemen om

niet hard en ongeduldig te spreken. Als je je tong in bedwang hebt, kun je in elke situatie, waarin je geduld op de proef wordt gesteld, de overwinning behalen.

Mensen kunnen hun geest niet in eigen kracht beheersen. Maar door Christus kunnen wij zelfbeheersing leren. In Zijn kracht kunnen wij onze gedachten en woorden ondergeschikt maken aan de wil van God. Ons geloof in Christus brengt onze emoties onder controle van ons verstand en houdt onze tong in bedwang. Hierdoor wordt een opgewonden humeur gekalmeerd. En ons hart vult zich met geduld en tederheid.” –*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 128, 129.

2. **Zouden wij alleen moeten zoeken naar verzoening als wij degene zijn die kwetsen, of ook als wij de gekwetste partij zijn? Wat is uw ervaring hiermee? Wat zou onze oplossing moeten zijn voor problemen tussen broeders en zusters? Lukas 17:3; Matthéüs 18:15.**

“Zonde mag echter niet lichtvaardig opgenomen worden. De Heer heeft ons geboden niet toe te laten dat onze broeder ons kwaad doet. Hij zegt: ‘Indien uw broeder zondigt, bestraf hem.’ (Lukas 17:3) Zonde moet bij zijn ware naam genoemd worden en moet duidelijk aan de kwaaddoener voor ogen worden gehouden.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 146.

“U dient allebei milder te zijn. Uw woorden dienen te kalmeren, niet te verontrusten. Laat uw hart gevuld worden met liefde voor zielen. Werk voor hen om u heen met een diepe, tedere belangstelling. Als u ziet dat iemand een fout maakt, ga dan naar hem toe op een wijze die Christus heeft laten zien in Zijn woord, en kijk of u het geval niet kunt oplossen met een tederheid als die van Christus. Bid met hem en geloof dat de Heiland u de weg uit dit knelpunt zal laten zien.” –*Evangelism*, blz. 637.

Spreek tot de juiste persoon

3. **Wanneer wij met een broeder spreken over iets ongepast dat hij begaan heeft en hij onwelwillend is om te luisteren, is het dan juist om hem gewoon “af te schrijven” en hem te beschouwen als een vreemdeling? Hoe zouden wij ons voelen als de Heer dit met ons zou doen? Openbaring 3:20; Matthéüs 23:37.**

“De Waarachtige Getuige zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop.’ (Openbaring 3:20) Elke waarschuwing, vermaning en smeekbede in Gods Woord of bij monde van Zijn boodschappers is een klop op de deur van het hart. Het is Jezus’ stem die vraagt om binnengelaten te worden. Met elk negeren van het kloppen wordt het vermogen om te openen minder. Als wij vandaag niet reageren op de indruk die de Heilige Geest maakt, zal deze indruk morgen minder sterk zijn. Het hart wordt minder ontvankelijk en geraakt in het gevaar zich weinig te storen aan de korte duur van het leven en de eeuwigheid, die daarop volgt.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 407, 408.

“In Jeruzalem zag Jezus een symbool van de wereld die Zijn genade had verworpen en veracht. Hij weende, o koppig hart, voor u! Zelfs toen de tranen van Jezus op de berg gestort werden, had Jeruzalem zich nog kunnen bekeren, en aan haar noodlot kunnen ontkomen. Voor een korte tijd wachtte de Gave des hemels nog om door haar aangenomen te worden. Zo, o hart, spreekt ook tot u Christus nog op liefdevolle toon: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hen binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.’ ‘Nu is het de tijd des welbehagens, zie nu is het de dag des heils.’ (Openbaring 3:20; 2 Korinthe 6:2)” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 133.

4. **Wat zouden wij over iemand denken die niet spreekt met zijn overtredende broeder over een moeilijkheid, terwijl hij anderen vertelt over de overtreding? Wat zal op ons vallen als wij op die wijze handelen? Leviticus 19:17; Psalm 141:5; 1 Timótheüs 5:20.**

“De aanwijzingen van Christus over het behandelen van dwalenden zijn in uitgebreider vorm een herhaling van het onderricht, door Mozes aan Israël gegeven: ‘Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; openlijk zult gij uw volksgenoot terechtwijzen en niet ter wille van hem zonde op u laden.’ (Leviticus 19:17) Dat wil zeggen: als iemand de plicht verzuimt die Christus heeft opgelegd, om te trachten hen terug te brengen die in dwaling en zonde leven, wordt hij deelgenoot in de zonde. Wij zijn evenzeer verantwoordelijk voor het kwaad dat wij hadden kunnen tegengaan alsof wij het zelf hadden gedaan.

Maar wij moeten de overtreder zelf het kwaad onder ogen brengen. Wij moeten er niet met elkaar over spreken of er kritiek op uitoefenen. Zelfs nadat het aan de gemeente is meegedeeld, mogen wij er niet met anderen over spreken.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 367, 368.

Gebed en genade

5. **Wat kan er gebeuren als wij toestaan dat bitterheid in plaats van liefde, wortel schiet in ons hart? Wie kan hierdoor geraakt worden? Deuteronomium 29:18, laatste gedeelte; Hebréeën 12:14, 15.**

“Zonde heeft de wereld in gevaar gebracht, onder het vonnis des doods. Maar in de hemel werd een stem gehoord, die zei: ‘Ik heb een losprijs gevonden.’ (Brief 22, 1900)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 471.

“Kennis van de fouten van christenen kan alleen maar een struikelblok voor de ongelovige wereld zijn. Door bij deze dingen stil te staan, kunnen wij alleen onszelf schade toebrengen, want door zien worden we veranderd.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 368.

- 6. Beschouwen wij onze schuld aan de Heere en aan anderen als kolossaal (tienduizend talenten), of als klein (slechts honderd cent)? Is onze houding gelijkend aan die van de koning in Jezus’ gelijkenis, of aan die van de onbarmhartige dienstknecht? Matthéüs 18:26-30.**

“Hoevelen openbaren heden niet dezelfde geest! Toen de schuldenaar zijn heer om genade smeekte, had hij geen ware voorstelling van de grootte van zijn schuld. Hij besepte niet hoe hulpeloos hij was.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 145.

“Wij zijn allen schuldenaars in Gods oog; maar we hadden niets om deze schuld te voldoen. Toen heeft Gods Zoon, die medelijden met ons had, de prijs betaald voor onze verlossing. Hij is arm geworden, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Door daden van vrijgevigheid jegens de armen kunnen we aantonen dat we werkelijk dankbaar zijn voor de barmhartigheid die ons is bewezen. ‘Laten wij dus doen wat goed is voor allen’, zegt de apostel Paulus, ‘maar inzon-

derheid voor onze geloofsgenoten.’ En deze woorden stemmen in met die van de Heiland: ‘De armen hebt gij immers altijd bij u en gij kunt hen wel doen, wanneer gij wilt.’ ‘Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus; want dit is de wet en de profeten.’ (Galaten 6:10; Markus 14:7; Matthéüs 7:12)” –*Profeten en koningen*, blz. 402, 403.

- 7. Wat zouden wij daarom – elke keer dat wij knielen en vergeving vragen aan God – moeten doen? Hoe worden wij door Jezus opgedragen om onze broeder te vergeven? Markus 11:25; Kolossensen 3:13; Matthéüs 18:35.**

“Wanneer iemand die belijdt God te dienen een broeder kwetst of onrecht aandoet, geeft hij een verkeerde voorstelling van het karakter Gods aan die broeder, en het verkeerde daarvan moet beleden worden. Hij moet erkennen dat het zonde is, om in harmonie met God te komen. Onze broeder heeft ons wellicht een groter onrecht gedaan dan wij hem, maar dit vermindert onze verantwoordelijkheid niet. Indien wij, wanner we voor God komen, bedenken dat iemand anders een grief tegen ons heeft, moeten wij ons gebed laten wachten, of onze dankzegging, of ons vrijwillig offer, en in nederigheid onze eigen zonde belijden, en om vergeving vragen.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 55, 56.

“Wij hebben een goddelijke toehoorder aan wie wij onze verzoeken kunnen voorleggen. Laten we ons dan ook door niets beletten om onze smeekbedes in de naam van Jezus aan te bieden, terwijl wij met een standvastig geloof overtuigd zijn dat God ons hoort, en dat Hij ons zal antwoorden. Laten wij onze moeilijkheden naar God brengen, en ons nederig maken voor Zijn aangezicht. Er is een groot werk dat gedaan moet worden; en terwijl het ons voorrecht is om samen te overleggen, moeten wij zeer zeker zijn, dat wij in alle gevallen bij

God om raad vragen; Hij zal ons nooit misleiden. Wij dienen vlees niet tot ons wapen te maken. Wanneer wij dit doen, wanneer wij hoofdzakelijk afhankelijk zijn van menselijk hulp, van menselijke begeleiding, dan zal ongeloof binnensluipen en ons geloof zal afsterven.” – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 487.

Voor verdere studie

Spreeken 25:12; 9:8; Éfeze 4:32; Lukas 6:38.

De toren van berouw

In de buurt van Hoddam Castle in Dumfrieshire, Schotland, stond een toren die de naam “Toren van berouw” droeg. Men zegt dat een Engelsman, terwijl hij op een dag in de buurt van het kasteel liep, een herdersjongen zag liggen op het gazon naast de toren, die de Bijbel aan het lezen was.

“Wat ben je aan het lezen knul?” vroeg de voorbijganger.

“De Bijbel, meneer,” antwoordde de jongen.

“De Bijbel. Jij zal vast wijzer zijn dan onze priester. Kun jij mij vertellen welk pad naar de hemel leidt?” Niet het minst verstoord door de spottende toon van deze man, antwoordde de herder, “Ja, meneer, dat kan ik; u dient het pad te nemen dat leidt naar de toren.”

De man realiseerde zich dat deze jongen de les van zijn boek goed had begrepen; na een belediging te hebben geuit, liet hij de jongen alleen en liep hij in stilte verder.

Dierbare vriend, bent u ooit in “de toren van berouw” geweest? Zo niet, realiseert u zich dan alstublieft dat u deze binnen zal moeten gaan.

Wanneer wij iemand gekwetst hebben, is het overduidelijk dat het onze plicht is de gekwetste broeder tegemoet te gaan om vergeving en verzoening te zoeken. Wanneer de broeder degene is die ons gekwetst heeft, wordt ons – volgens Jezus’ onderrichting – nog steeds opgedragen om te gaan, hem te helpen zijn misstap in te zien en de eerste stap te zetten naar verzoening. In elk geval, losstaand van wie degene is die de ander kwetst, moeten wij de

toren van berouw, van liefde en van vergeving binnen gaan. Moge de Heere ons voortdurend helpen om deze ervaring te maken. –Bewerking van: *N.T. Anecdotal*, aangehaald in A. Lerín, *500 Ilustraciones* [500 illustraties], nr. 14.

13^e Les

Sabbat 25 juni 2016

Sabbatbegin 22.04^u. ↔ 22.04^u.

Zo hebt u dat Mij gedaan

“Christus vereenzelvigde Zich met de behoeften van Zijn volk. Hun noden en hun moeilijkheden waren de Zijne. Hij zegt: ‘Ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling, en gij hebt Mij geherbergd; Ik was naakt, en gij hebt Mij gekleed; Ik ben krank geweest en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen.’ Matthéüs 25:35, 36. Gods dienstknechten moeten een hart vol tedere gevoelens en oprechte liefde tonen voor het navolgen van Christus. Zij moeten die diepe belangstelling manifesteren, die Christus uitbeeldde in de zorg van de herder voor het verloren schaap; zij moeten het voorbeeld, door Christus gegeven, navolgen, en diezelfde zachtheid, mededogen en dezelfde tere, medelijdende liefde aan de dag leggen, die Jezus betoonde tegenover ons.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 330, 331.

Bediening voor onszelf

1. Welke gelijkenis bracht Jezus naar voren om de houding van een rijk man te illustreren? Aan wie dacht hij, en voor wie werkte hij? Wat was zijn idee om met al zijn bezittingen doen? Lukas 12:16-19.

“God heeft manieren laten zien, waarop hebzucht kan worden overwonnen, namelijk door het uitvoeren van welwillende daden. Door zo te leven, zegt u namelijk dat u de schatten van de wereld hoger acht dan onsterfelijke rijkdom. U zegt eigenlijk: ‘Vaarwel hemel en vaarwel onsterfelijk leven; Ik heb voor deze wereld gekozen’. U verkwanselt de parel van grote waarde voor huidig gewin. Durft u en wilt u de hang naar liefde voor geld nog koesteren, terwijl God ons in Zijn voorzienigheid heeft gewaarschuwd, terwijl Hij als het ware reeds uw voeten heeft geplaatst in de donkere rivier? [...] Onze Heiland heeft dikwijls en ernstig de zonde van hebzucht berispt.” –*Testimonies for the Church*, vol. 3, blz. 545.

- 2. Maar wat is er met de rijke man en zijn bezittingen gebeurd? Hoe dienen we deze gelijkenis vandaag de dag toe te passen in ons eigen leven en omstandigheden? Lukas 12:20, 21; Matthéüs 25:41-45.**

“De mensen willen zee en aarde bereizen voor aards gewin en zich ontbering en narigheid getroosten om hun doel te bereiken, maar nochtans wenden ze zich af van de hemelse heerlijkheid en eeuwige rijk-

dommen. Mensen, die in doorsnee met armoede te kampen hebben, zijn doorgaans degenen, die het meeste voor het werk Gods doen. Met het weinige dat ze hebben, zijn ze vrijgevig. Door hun aanhoudende vrijgevigheid hebben ze hun goede impulsen gesterkt. Wanneer ze moeite hadden om de eindjes aan elkaar te knopen, had hun verlangen naar aards bezit geen ruimte of gelegenheid om te groeien.

Maar wanneer een begin gemaakt wordt met het vergaren van aardse schatten, beginnen velen te rekenen hoe lang het zal duren alvorens ze in het bezit zijn van een zekere som. In hun verlangen om voor zichzelf welstand te verkrijgen, slagen zij er niet in rijk te worden tegenover God.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 396.

“Het zou uw doel moeten zijn – in welke roeping u ook gevonden mag zijn – dat u uw werk op die manier doet dat God verheerlijkt wordt. Alles wat u hiermee wint, dient u te zien als kapitaal dat dient te worden geïnvesteerd in de bank van de hemel. Het dient uw vreugde te zijn om middelen en tijd en werkkraft te wijden, om zielen te winnen voor Christus, om het licht te sturen naar degenen die in duisternis zitten.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 275.

Bediening van Christus

3. Wie staat lijnrecht tegenover zulke mensen? Wat zei Jezus over Zijn missie en Zichzelf? Mattheüs 20:28; Lukas 22:27.

“De apostel Paulus spoorde zijn broeders te Filippi aan: ‘Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was; Die in de gestaltens Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode evengelijk te zijn; Maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltens van een dienstknecht aangenomen hebbende, en is de mensen gelijk geworden.’ (Filippensen 2:5-7) Is de dienaar belangrijker dan zijn meester? Christus heeft ons Zijn leven gegeven als voorbeeld, en we ontoren Hem wanneer wij angstvallig worden bij iedere minachting, en wanneer we bereid zijn om aan elke belediging – verondersteld, of werkelijk – aanstoot te nemen. Het is niet een bewijs van een edele geest om altijd maar uzelf te verdedigen ten behoeve van behoud

van eigenwaarde. [...] Er is kracht dat van God verkregen dient te worden. Hij kan helpen. Hij kan genade en hemelse wijsheid geven. Als u vraagt in geloof, zult u ontvangen; maar u moet waken in gebed. ‘Waken, bidden en werken’ dient uw wachtwoord te zijn.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 426, 427.

- 4. Welke bediening – normaal gesproken uitgevoerd door dienst-knechten en niet-joodse slaven – heeft Jezus uitgevoerd voor Zijn discipelen? Johannes 13:4, 5; Filippensen 2:7.**

“De inzetting van de voetwassing geeft wel een zeer duidelijk beeld van de noodzaak van ware nederigheid. Terwijl de discipelen onder elkaar twistten wie wel de hoogste plaats in het beloofde Koninkrijk zou bekleden, gordde Christus Zich en maakte Zich dienstbaar aan hen die Hij de voeten waste en die Hem ‘Here’ noemden. [...] Nadat Jezus de voeten van de discipelen gewassen had, zei Hij: ‘Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat gelijkerwijze Ik u gedaan heb, gijlieden ook doet...’ Op dat ogenblik maakte Christus er een godsdienstige instelling van. Deze instelling van zelfvernedering werd een geheiligde instelling. De discipelen zouden deze inzetting opvolgen, zodat zij steeds weer zouden terugdenken aan de lessen van nederigheid en dienstbaarheid die de Meester hen voorgeleefd had.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 298.

Christelijke bediening

- 5. Welke instructie werd door de apostel Paulus gegeven, verwijzend naar de dienstbaarheid die men voor anderen hoort te hebben? Hoe beschouwde Paulus zichzelf terwijl hij met de behoeften van verschillende mensen rekening probeerde te houden? Galaten 5:13, laatse gedeelte; Éfeze 6:7; Romeinen 1:14.**

“Hebben over het algemeen slaven de instelling om zoveel mogelijk te doen? Is het niet veel meer gewoonte, om zo snel en gemakkelijk mogelijk door het werk heen te rollen, en om met zo min mogelijk inspanning van hun kant hun loon te ontvangen? Hun doel is niet, zo grondig mogelijk werk te leveren, maar het krijgen van de beloning. Zij die belijden slaven van Christus te zijn, moeten het uitdrukkelijk bevel van Paulus niet vergeten: ‘Slaven, wees, evenals aan Christus, gehoorzaam aan uw heer naar het vlees, met vrees en beven, oprecht van hart, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar als slaven van Christus; doe zo van harte de wil van God en dien met bereidwilligheid de Heere en niet de mensen. U weet immers dat wat ieder aan goeds gedaan heeft, hij dat van de Heere terug zal ontvangen, hetzij slaaf, hetzij vrije.’ (Éfeze 6:5-8)” –*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 217.

6. Welke geest dienen wij daarom te hebben, gezien we opgeroepen worden om onze broeder te dienen? In wiens naam zou dit gedaan moeten worden? Kolossensen 3:17; 1 Korinthe 10:31.

“In een geest van liefde kunnen we de nederigste taken van het leven vervullen, ‘als voor de Here.’ (Kolossensen 3:23) Als Gods liefde in het hart is, zal dat tot uitdrukking komen in het leven. De aangename reuk van Christus zal ons omgeven en er zal een verheffende en zegenrijke invloed van ons uitgaan.

U moet niet wachten op een spectaculaire gebeurtenis of op buitengewone talenten, voordat u voor God kunt gaan werken. U moet geen ogenblik stilstaan bij de vraag wat de wereld van u zal denken. Als uw dagelijks leven getuigenis aflegt van de zuiverheid en van de

ernst van uw geloof en anderen zien, dat u het beste met hen voor hebt, zijn uw pogingen niet geheel zonder resultaat.” –*Schreden naar Christus*, blz. 99.

Onze bediening voor Christus

- 7. Met wie heeft Jezus Zichzelf volledig geïdentificeerd? Als wij een bepaalde dienst verrichten voor degenen die dat nodig hebben, voor wie doen we dat dan eigenlijk? Welke grote belofte wordt gegeven aan allen die met deze geest werken voor anderen? Matthéüs 25:34-40.**

“Door de voorwaarden van ons rentmeesterschap hebben we een verplichting op ons genomen, niet alleen tegenover God, maar tegenover de mens. Elk menselijk wezen heeft aan de oneindige liefde van de Verlosser de gaven des levens te danken. Voedsel, kleding, beschutting, lichaam en geest en ziel – dat alles is gekocht door Zijn bloed. En door de daaruit voortvloeiende verplichting van dankbaarheid en van dienen, heeft Christus ons verbonden met onze medemens. Hij gebiedt ons: ‘Dient elkander door de liefde.’ Galaten 5:13. ‘In zoverre gij dit aan een van mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.’ Matthéüs 25:40.” –*Karaktervorming*, blz. 139, 140.

Ter overdenking

- ◆ Wat zullen degenen, die door God zullen worden geweigerd, geloven met betrekking tot zichzelf en hun daden? Maar wie hebben ze werkelijk gediend?
- ◆ Wie dachten degenen te hebben gediend, die zullen worden verwelkomd in het eeuwige koninkrijk?
- ◆ Met welke geest hebben ze dit gedaan?
- ◆ Geloven wij dat in het dienen van anderen we een zegen zijn voor Christus?
- ◆ Als we werken, doen we dat dan alsof we voor Christus werken?
- ◆ Praten we zoals we met Hem zouden praten?
- ◆ Handelen wij zoals wij voor Hem zouden handelen?
- ◆ Doen wij alles alsof we het voor Hem doen?

Liefde betekent andere mensen helpen

Een kleuterleidster probeerde uit te leggen aan de kleine kinderen in haar klas wat liefde is. Ze had er moeite mee en daarom vroeg ze aan hen wat liefde is. Een zesjarig meisje kwam van haar stoel af, ging naar de juf, omhelsde haar, kuste haar, en zei: “Dit is liefde”.

Toen zei de lerares: “Oké, maar liefde is iets meer. Wat is dit ‘iets’ dan?” Na een tijdje nagedacht te hebben, stond hetzelfde meisje op en begon met het opruimen van de stoelen die niet op hun plaats stonden. Ze maakte ook het krijtbord schoon, pakte het papier van de vloer, rangschikte de boeken die verspreid lagen op een tafel, en toen zei ze met een zucht van tevredenheid tegen de juf: “Liefde is meer dan woorden... het betekent het helpen van anderen”.

Het is waar. Liefde is meer dan woorden. Dat is precies wat we hebben bestudeerd in de lessen van dit kwartaal. Dat is ook wat dit meisje liet zien. Laten we niet vergeten dat liefde betekent anderen te helpen en na te denken over hetgeen de apostel Johannes schrijft: “Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met het woord, noch met de tong, maar met de daad en waarheid.” 1 Johannes 3:18. –Bewerking van: *Expositor Bíblico* [Bijbeluitlegger], aangehaald door A. Lerín, in *500 Ilustraciones* [500 illustraties], illustratie nr. 7.

Zendingsbericht uit Bangalore, India

Voorlezen op Sabbat 25 juni 2016

*De speciale Sabbatschoolgaven zullen
op Sabbat 2 juli 2016 worden ingezameld*

“U groeten de gemeenten van Azië.” 1 Korinthe 16:19a.

Een bekende stad in India, Bangalore, officieel bekend als Bengaluru, is de hoofdstad van de zuidelijke Indiase staat Karnataka met een bevolking van meer dan 10 miljoen mensen, is de derde grootste stad in India en de 27^e grootste stad ter wereld, gelegen in zuidelijk India op het Hoogland van Dekan, meer dan 900 meter boven de zeespiegel – de hoogstgelegen stad van de grootste steden van India. Bangalore staat bekend om haar aangename klimaat het gehele jaar door.

De stad is ook een van de meest etnisch diverse in het land, met meer dan 62% van de stadbevolking die bestaat uit migranten van andere delen van India. Geschiedkundig gezien een multiculturele stad, heeft Bangalore een dramatische sociale en culturele verandering meegemaakt met de liberalisering en uitbreiding van de informatietechnologie (IT) industrie en het uitbesteden van zeer veel banen van ontwikkelde landen naar India. IT-bedrijven in Bangalore hebben meer dan 35% van de gehele markt van 1.000.000 IT-professionals van India.

De staat Karnataka is ook bekend wegens het geweld tegen christenen. In 2008 begon een extreme Hindoe groepering anti-christenen activiteiten in deze staat, waaronder bomaanslagen op Protestantse kerken. Dit gewelddadig handelen heeft in deze staat herhaaldelijk plaatsgevonden. Het is zeer moeilijk voor christenen om in het openbaar evangelische activiteiten uit te voeren. De meerderheid van de Hindoe bevolking is heftig tegen de bekering van hindoes tot het christendom. Bangalore staat in feite bekend om haar enorme standbeelden van hindoegoden.

Het werk van het Internationaal Zendingsgenootschap, Gemeente van Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging, begon in 1982 met de oprichting van een lokale gemeente. Aanvankelijk waren er meer dan 40 leden, maar er was een afname in het ledental wegens de moeilijkheden die gepaard gaan met het bijeenkomen in particuliere woningen. Desalniettemin gingen de trouwe gemeenteleden door met het werk in Bangalore, en tegenwoordig zijn er 13 leden en 10 reguliere Sabbatschoolbezoekers.

Aangezien India een zeer sterk kastenstelsel heeft, is het moeilijk om een onbekeerd iemand te overtuigen om een huisgemeente te bezoeken. De

vrijwillige arbeiders echter, die het werk in deze regio doen, brengen iedere Sabbat verscheidene groepen samen, ook al hebben zij geen plaats voor zoveel mensen op de centrale plek waar zij samenkomen wegens gebrek aan ruimte. Ze hebben vele malen getracht om grotere plekken te huren voor de eredienst, maar de Hindoe huisbazen zijn niet bereid om hun gebouwen te verhuren ten behoeven van christelijke godsdienstige activiteiten.

Reeds lange tijd heeft deze gemeente in India om hulp gevraagd om een kerkgebouw aan te schaffen. Als grote stad in India zijn de onroerend goedprijzen in Bangalore erg hoog. Maar er is een groot potentieel voor Gods werk hier, omdat de meeste leden werk hebben, en er zijn mogelijkheden om vele professionals in deze regio te bereiken. De jongeren van de gemeente te Bangalore zijn zeer actief in het helpen om Gods werk in andere delen van India onder de jeugd voorwaarts te brengen. Omdat ze allemaal een baan hebben, zijn ze een grote hulp voor het Indiase veld. Wanneer het tijd is voor de gemeenschapsdienst, reizen alle leden naar Tirupattur, in de zuidelijke staat Tamil Nadu, waar het hoofdkwartier gevestigd is.

Uw vrijgevege gaven ten behoeve van de gemeente in Bangalore, eerstvolgende Sabbat, zal hen de gelegenheid geven om een plek voor aanbidding te kunnen kopen voor de trouwe broeders en zusters en de bezoekers. Groeten en Gods zegen gewenst met 2 Korinthe 8:12 "... zij is welkom naar hetgeen zij heeft, niet naar hetgeen zij niet heeft." (NBG'51)

*—br. Douglas Francis
Leider van de Aziatische Divisie*

ZONSONDERGANG

1	vrijdag Sabbat	1 april 2 april	• 20.14 uur • 20.16 uur
2	vrijdag Sabbat	8 april 9 april	• 20.26 uur • 20.28 uur
3	vrijdag Sabbat	15 april 16 april	• 20.38 uur • 20.40 uur
4	vrijdag Sabbat	22 april 23 april	• 20.50 uur • 20.52 uur
5	vrijdag Sabbat	29 april 30 april	• 21.02 uur • 21.04 uur
6	vrijdag Sabbat	6 mei 7 mei	• 21.14 uur • 21.15 uur
7	vrijdag Sabbat	13 mei 14 mei	• 21.25 uur • 21.26 uur
8	vrijdag Sabbat	20 mei 21 mei	• 21.35 uur • 21.37 uur
9	vrijdag Sabbat	27 mei 28 mei	• 21.45 uur • 21.46 uur
10	vrijdag Sabbat	3 juni 4 juni	• 21.53 uur • 21.54 uur
11	vrijdag Sabbat	10 juni 11 juni	• 21.59 uur • 22.00 uur
12	vrijdag Sabbat	17 juni 18 juni	• 22.03 uur • 22.03 uur
13	vrijdag Sabbat	24 juni 25 juni	• 22.04 uur • 22.04 uur

De genoemde tijden zijn berekend voor midden Nederland
(De Bilt, 52° 6' 38" N, 5° 10' 54" E).